

Mehmet Bicik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

3.9.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Bicik (1975-)

25 Mart 1975'te Bigadiç'te dünyaya geldi. İlköğrenimini Kirca Köyü'nde, Ortaöğrenimini Ilıca'da ve Balıkesir'de tamamladı(1991) . 1991'de S.Ü. Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği Bölümü'nü kazandı ve bir yıl burada okudu. İlk şiirlerini Konya'da yazmaya başladı.. 1992'de girdiği Gaziantep Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'den 1994 Eylülünde İstanbul'a yatay geçiş yaptı. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü bitirdi (1996) .

İlk görev yeri olan Giresun Şebinkarahisar Lisesi'nde Tarih öğretmeni olarak çalıştı (1996-2000) . Bu arada 259. K.D. er olarak Malatya'da askerliğini yaptı (Kasım 1997- Temmuz 1998) . Balıkesir Sındırgı Büyükdağdere İlköğretim Okulu'nda görev yaptı. Hâlen Balıkesir Burhaniye Lisesi'nde Tarih öğretmeni olarak görev yapıyor...

Dört yıldır eşinden ayrı yaşayan Bicik'in, Ahsen Tuğçe isminde altı yaşında bir kızı var..

İlk makalesi, 'Kapıkulu Ocaklarından Cebeci Ocağı', Türk Dünyası Tarih Dergisi'nde yayınlandı(1994) . Tarih ve folklor üzerine araştırmalar yapan, değişik temalarda şiirler yazan Bicik'in yazıları ve şiirleri, Türk Dünyası Tarih Dergisi, Türk Dünyası Araştırmaları, Yesevi, Türk Edebiyatı, Yeni Defne gibi değişik dergilerde yayınlandı... Mahallî Gaziantep Hedef Gazetesi'nde bir süre Tarih üzerine köşe yazıları yazdı..

Eserleri:

Derleme: Bigadiç Güzellemesi (Mâniler -1996)

Şiir: Bir Sevdâ Uğruna (2003)

Ağlamayacağım Ardından

Bırak
Yaşananlar mâzîde kalsın..
Elâlem bizi
Nasıl anarsa ansın..
Yüreklerimiz kor olup
Ateşlerde yansın..
Çek git hayatımdan,
Ağlamayacağım ardından...

Güneş doğmasın artık
Uçmasın kuşlar..
Zil takip oynasın
Yuvamızı yıkan kalleşler..
Her gün
Hayat yeniden başlar..
Çek git hayatımdan,
Ağlamayacağım ardından...

Sevdâymış,
Aşkmiş,
Hepsi yalan..
Neyimiz varsa,
Malımız, mülkümüz
Oldu talan..
Var git
Biraz da
Başka hayatlarda oyalan..
Çek git hayatımdan,
Ağlamayacağım ardından...

29 Temmuz 2005 Burhaniye 01:30

Mehmet Bicik

Ağlarken Glmek

Ağlarken
Glmek nedir,
Bilir misin sen?
Gözyaşlarıyla
tebessümün karışması..
Tıpkı,
Yağmur yağarken,
Güneşin doğması gibi..
Ağlamak nedir
Bilir misin sen? ..

24 Ocak 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Ağlıyorum

Beni benden alan,
Sevdâlara salan,
Zamansız solan,
Güllere ağlıyorum...

Güldürmeyip ağlatan,
Yollarımı bağlatan,
Yüreğimi dağlatan,
Yıllara ağlıyorum...

Sürüm sürüm süründüren,
Acılara büründüren,
Tâlihimi döndüren,
Gül'lere ağlıyorum...

Severek baktığım,
Sevgilime taktığım,
Türküler yaktığım,
Allara ağlıyorum...

Dertlerimi paylaştığım,
Sevgiliye ulaştığım,
Zaman zaman boğuştuğum,
Sellere ağlıyorum...

3 Aralık 2000, Büyükdağdere

Mehmet Bicik

Ahsen'e Mektup

Aylar oldu
ayrılalı senden..
Haberin alamıyorum
gelenden, gidenden..
Ve...
Kahroluyorum hasretinden...

Sana olan sevgimi, özlemimi;
Sana duyduğum hasreti
Anlatmak istiyorum bu gece..

Seni benden alan,
beni acılara salan ellere;
seni yetim bırakan kadere,
geçmiş, gelecek yıllara
lânet okuyorum...

Yazdığım şarkılara, şiirlere;
kitaplara, defterlere;
içinde sıkışıp kaldığım,
derdimi anlattığım duvarlara,
ilmik ilmik, desen desen
adını, sevgini dokuyorum...

Yokluğun yıkıyor,
yüreğimi yakıyor,
ataşlara atıyor beni..
gün geçtikçe çöküyorum...

Ve...
Doldum, taştım..
Diyâr diyâr dolaştım..
Çok engeller aştım..
Sonunda şaştım! ...

Seni ellere bıraktım,
koştum uzaklara;
aldırmadım hiç
kurulan tuzaklara;
nefretim, kinim
sütü bozuklara..
aldım defterimi, kalemimi
içimi sana döküyorum...

Bilsen,
ne acı kızım!
dün kucağımdaydın,
şimdi karşıdan bakıyorum...

Seni düşündükçe
Kahroluyorum,
Bir cigara, bir cigara, bir cigara

Daha yakıyorum...

7 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Ahsen'e Mektup 2

Sevgili Ahsen'im,
dayanamıyorum artık...
Gözyaşlarımla
yazıyorum bu satırları...

İnan,
ben istemedim bu hayatı..
Bu kaderi de
ben yazmadım kızım...
Bir yıldızdın elimde..
Sımsıkı tutarken,
her geçen gün kaydın gittin
avuçlarımdan..
Uzaklaştıkça uzaklaştın benden...

"Ya kimlere baba desin
körpe yavrum dillenirse" diye
düşündükçe kahroluyorum..
Senden uzak,
senden ayrı olmak
ölüm geliyor bana..
Ve...
yalvarıyorum Rabbim'e:
"senin başkasına
baba dediğini duymadan"
alsın diye canımı...

Duvarlara,
kitaplara,
defterlere soruyorum seni...
Fotoğraflarda görüyorum,
sevebiliyorum
o gülen gözlerini,
yumurcak ellerini...

Ben
istememez miydim kızım,
kucağıma alıp sevmeyi,
ninnilerle uyutmayı seni...
Ellerinden tutup
parklarda,
çay bahçelerinde gezmeyi
senle...
Senle ağlayıp,
senle gülmeyi
ben istemez miydim?

Senle
umutlarım,
hayallerim de kayıp gitti
avuçlarımdan..
Sabrettim,

senin için..
Seni görünce,
seni sevince
bir nebze olsun
dineceğini sandım acılarımın..
Olmadı kızım,
sen aklıma geldikçe,
seni gördükçe
daha da
depreşti yaralarım...

Benden
her geçen gün uzaklaştığını
hatırlamak bile
kahretti beni...

Biliyorum,
beni suçlayacaksın.
"babam olsan
yanımda olurdun"
diyeceksin..
Neden yanında olmadığını,
olmadığımı
Hiç düşünmeyeceksin..
Merak da etmeyeceksin,
dinlemek istemeyeceksin beni belki..
Ben de
bir şeyleri ispatlamak zorunda
hissetmeyeceğim kendimi...

Ve...
Başımı eğip
sessizce,
ümitsizce
çekip gideceğim
o mâlûm yere...
Hoşça kal,
hep mutlu ol kızım
diyerek....

16 Kasım 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Ahsen

Ah sene,
Acımıyorum ah Sen'e...
Üzülüşüm, yanışım
Sana değil, Ahsen'e...

12 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Arzulayış

Derelerin akışında,
Bülbüllerin şakıyışında,
Kekiklerin kokusunda,
Seni duymak istiyorum.

Çiçeklerin saksısında,
Lâlelerin açmasında,
Kadınların takısında,
Seni görmek istiyorum.

Çamların serinliğinde,
Denizlerin derinliğinde,
Gecelerin karanlığında,
Seni sevmek istiyorum.

12 Ekim 1995, Zeytinburnu

Mehmet Bicik

Âşık mısın Sen?

Geçen gün rastladım
üç eski dosta,
'Ne bu dalgınlık,
âşık mısın? '
dediler..
Dedim,
'Aşk bizim neyimize? ..'
İnanmadılar..

'Acı çekmekse aşk,
gözyaşı dökmekse aşk,
gözü kara ölüme gitmekse aşk,
ve
göz göre göre bitmekse aşk,
evet,
ben âşığım',
dedim..
Hâlime güldüler,
hiç yanmadılar..
Hızla uzaklaştılar yanımdan,
geçmiş de anmadılar...

4 Temmuz 2005, Burhaniye 02:30

Mehmet Bicik

Aşk Başkadır Ören'de

Aşk bir başkadır Ören'de,
Dışa vurur insanın kâlp atışı...
Umut verir, hayat verir insana,
Akşam üzeri güneşin batışı...

Sevgiliyle aşk doyasıya yaşanır.
Kadehte içilen, mutsuz dünler...
Mâzî hatırlanınca, gözler yaşarır.
Umuda yelken açar, doğan günler...

Mutluluk çok uzak da olsa bize,
Yitik umuda her gün yelken açarız...
Başımız belâya girer, gelirlerse üstümüze,
Alır sevgiliyi Madra Dağı'na kaçarız...

29 Ekim 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Avuntu

Yolumuz düştü gurbet ele,
İnceden vurduk sazın tele,
şu ayrılığı bile bile,
İçerimize gömdük kardeş...

Her gördüğümüzü dost bildik.
Gözyaşlarımızı çok sildik.
Eskiden biz böyle değildik,
Deyip teselli bulduk kardeş...

Acılarımız çoğaldı kat kat.
Çekilmez oldu artık hayat.
Hiç bir şeyden alamadık tat,
Anılarımızla avunduk kardeş...

Umutumuzu hiç yitirmedik.
Ailemize de hanel getirmedik.
Aşkimızı, sevgimizi bitirmedik,
Her gün sararıp solduk kardeş..

26 Temmuz, 2005 Burhaniye 01:00

Mehmet Bicik

Ayrılığın Vakti Geldi

Bozdun ağız tadımı,
Kararttın hayatımı,
Duy artık feryâdımı,
Ayrılığın vakti geldi.

Helâl et tüm hakkını,
Aman kaçırma aklını,
Çıkar gizlini saklını,
Ayrılığın vakti geldi.

Hâtıraları topla, yak.
Başına kırmızı kurdela tak.
Ahsen Tuğçem'e iyi bak,
Ayrılığın vakti geldi.

Ardımdan söylenip ilenme,
Benden hiç aşk dilenme,
Gözyaşımınla da ilgilenme,
Ayrılığın vakti geldi.

İlk ayrılan, biz değiliz hem.
Bıktım artık senden, 'çem çem'.
Buraya kadarmış vâdem,
Ayrılığın vakti geldi.

30 Haziran, 2005 Perşembe
Burhaniye 03:10

Mehmet Bicik

Azrâil

Baykuş neden çatımda geziyor?
Yoksa Azrâil, bana mı gelecek?
Kargalar gökyüzünde beni seyrediyor,
Yoksa Azrâil canımı mı alacak?

Unutuldum bir kenarda,
Yanacağım belki de nârda,
Tad almadığım şu dârda,
Yoksa sadece adım mı kalacak?

Karardı gökyüzünde bulutlar.
Havlar durur dışarıda itler.
Korkaklar ortada, nerde yiğitler?
Yoksa nâmertler mert mi olacak?

12 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Bakmayın Yalnız Olduğuma

Bakmayın şimdi
Yalnız olduğuma..
Ben de
Gönül verdim,
Nice dilberlere,
Yosmalara...

Hayaller kurdum
Bir yerlere gelmek için..
Zengin,
Meşhûr olmak istedim
Şu kısacık ömrümde...

Gençtim,
Pek yakışıklı olmasam da
Eh,
İyi dim yine..

Hangi yosmalar,
Edâli, işveli gelinler
Koşmadı ki peşimden?
Ne aşklar çaldı kapımı? ...

Şimdi,
Bakmayın
Yalnız olduğuma..
Bakmayın benim
Zamansız solduğuma...

19 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Bana Mutluluktan Bahset

Anlat bana,
Mutluluktan bahset..
Sevgi,
Aşk sözcüklerini
Kullan sık sık.
'Seni Seviyorum' de hep..
Yüreğim sevmeye,
Seilmeye hasret..
Yıllar oldu,
Gönül köşkümü kapatalı..
Gel,
Kanat ol,
Mutluluk ülkesine uçur beni..
Unuttur
Yaşanan mutsuz dünleri.
Doyasıya,
Dünyaya hiç gelmeyecekmiş gibi,
Yarın ölecekmiş gibi,
Yaşayalım günleri..
Umudum ol,
Karadutum ol,
Bağla beni hayata,
Bağla bugünümü yarınlarıma..
Silelim geçmişin kötü izlerini,
Sadece
Sen ol hayatımda,
Bir de
Güzel kızım,
Ahsen'im..
Dünyayı geniş,
Mutluluğu, sevinci iş eyleyelim..
Gülsün yüzlerimiz,
Bahar gelsin ülkeme,
Çiçekler açsın renk renk..
Bir beni sev,
Bir tek benim ol..

2 Temmuz 2005, Burhaniye 14:38

Mehmet Bicik

Barak Baba

Yesevî'nin erenleri,
Giymişler postnişinleri,
Sayıları bulur binleri,
Başlarlar yol almaya...

Yıllarca yol alırlar,
Kimileri şehîd olurlar,
Sağ kalanlar varırlar,
Yerleşirler Anadolu'ya...

Barak Baba isminde biri,
Alır Hacı Bektaş'tan emiri,
Bulur yerleşecek yeri,
İslâm'ı anlatır ahâliye...

Asırlarca buralara,
Saçarlar İslâm nuru'n...
Hey gardaşlar nereye?
Bir dakika durun! ...

Binlerce mü'min toplanmış,
Dâhil olmuşlar halkaya...
Cümle Melekler: Âmin! der,
Barak Baba'daki duâya...

Ve... Bir ışık yükselir,
Doğruca ulaşır semâya...
Barak Baba asırlardır,
Veriyor Bigadiç'e ziyâ...

3 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Bebek

Bir bebek geldi dünyaya,
Günlerden Altı Nisan...
Sanki dalmıştım rüyâya,
Sevinçle kucağıma aldığım an...

Allah'ım! Ne güzel bir bebek!
Bebek değil, bu bir kelebek.
Yok, yok o nûrânî bir melek.
Adı da kendi gibi güzel: Ahsen! ...

Tuğçe idi bebeğin ikinci adı,
Annesi de vardı âdi mi âdi,
Yuvamız yıkıldı, sevindi dadı,
Çıkamaz oldum insan içine ben...

Yazık oldu sevdâya, açmamış çiçeğe..
Yazık oldu kurda, kuşa, örümceğe..
Yazık oldu kızım Ahsen Tuğçe'ye..
Der de ağlarım gece gündüz demeden...

13 Kasım 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Beklenir mi?

Sevmesini bilmeyen,
Yâr gönlünü almayan,
Yüzü bir gün gülmeyen,
Yârdan bir şey beklenir mi?

Bedrik gibi yağmayınca,
Dağ başlarını sarmayınca,
Üzerinde hiç kaymayınca,
Kardan bir şey beklenir mi?

Sevdiğine saramayan,
Muradına eremeyen,
Mutluluğu göremeyen,
Erden bir şey beklenir mi?

Doğru yanlış bilmeyen,
Kötülükleri silmeyen,
Yâr için fedâ edilmeyen,
Serden bir şey beklenir mi?

Gözlerin yaşla doluğu,
Ayrılıkların bol olduğu,
Sevenlerin hep ayrıldığı,
Gardan bir şey beklenir mi?

İyi insanların ezildiği,
Kurşunlara dizildiği,
Kul önünde büzüldüğü,
Dârdan bir şey beklenir mi?

Gariplerin sırtlarından,
Haksız yolla kazanılan,
Büyük ümitler bağlanan,
Kârdan bir şey beklenir mi?

Bütün gedikleri açılan,
Üstünde yiğit biçilen,
Düşman tarafından geçilen,
Surdan bir şey beklenir mi?

22 Şubat 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Beklerim

Gittim gurbet ellere,
Düştüm türlü dertlere,
Karıştım akan sellere,
Durulacağım günü beklerim.

Gözlerimden akan yaş oldu.
Bağrım katılaştı taş oldu.
İçki, sigara yoldaş oldu.
Kurtulacağım günü beklerim.

Yıllardır ayrılık çekerim.
Birgün kavuşmayı ümit ederim.
Bana kayırmayın valide ve pederim.
Kavuşacağım günü beklerim.

20 Eylül 1994, Bursa

Mehmet Bicik

Bekliyorum Seni

Hadi gel güzelim neredesen,
Tasada, kaygıda, kederdesen,
Seni ölene dek seveceğim dersen,
Bekliyorum bir bayram günü seni...

Seni sevdiğim kadar beni seviyorsan,
Hep benimle olmayı arzuluyorsan,
Sensiz hayat yaşayamam diyorsan,
Bekliyorum bir bayram günü seni...

Benimle aynı heyecanı yaşayacaksan,
Benim dertlerime çâre olacaksan,
Dertli gönlümü mutlu kılacaksan,
Bekliyorum bir bayram günü seni...

25 Mayıs 1994, Kırca

Mehmet Bicik

Ben Beni Dinliyorum

Bu gece,
yalnızım yine..
Ben,
Ben'le,
duygularıyla
baş başayım..
Sadece,
kendimi dinliyorum...

Ve,
âniden
Bir sancı başlıyor
Kâlbimde,
İnliyorum...

Önceleri,
Bir'di derdim.
Şimdi binliyorum...

Günler geçtikçe,
Sancılarım arttıkça,
Yaşamın benim için
Haram olduğunu anlıyorum...

Ağırdan alıyorsam,
Biraz vurdumduymazsam,
Sesimi yükseltmiyorsam,
Sanmayın kimseyi tınliyorum...

Ben,
sadece,
kendimi dinliyorum...

27 Mart 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Ben İstemedim Kızım

Ben istemedim kızım
Senin boynu bükük kalmanı,
Gönülden yaralanmanı,
Acılara dalmanı,
Kızım ben istemedim...

Kızım ben istemedim
Oyuncaksız büyümeni,
Buruk buruk gülmeni,
Ezilip büzülmeni,
Ben istemedim kızım...

Ben istemedim kızım
Sensiz geçen zamanı,
Sana acınarak bakılan ânı,
Toplumdan dışlanmanı,
Kızım ben istemedim...

Kızım ben istemedim
Sevgisiz bir hayat sürmeni,
İnsan öğüten değirmeni,
Ölmeden mezara girmeni,
Ben istemedim kızım...

Ben istemedim kızım
Hayatın kararsın,
Mutluluğa hasret kalasın,
Gözlerin başka çocuklarda olsun,
Kızım ben istemedim...

Kızım ben istemedim
Sensizliği,
İlgisizliği,
Sevgisizliği,
Ben istemedim kızım...

Ben
Seni istedim kızım.
Ben hep seni istedim...

19 Temmuz, 2005 Salı
Burhaniye 07:55

Mehmet Bicik

Ben Plâtonik Aşklar Yaşadım Hep

Sevdim,
Ama sevilmedim.
Acı çektim,
Uykusuz kaldım,
Sevdiğimin ruhu bile duymadı..
Ben plâtonik aşklar yaşadım hep...

İlk sevdiğim, iseli aşkım: Sündüz..
O'nu düşünürdüm gece-gündüz..
Aşk acısı nedir bilir misiniz siz?
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

Râbia: İlk gençlik yıllarımın aşkı..
Yaktı gönlümü edâsı, işvesi, bakışı..
Altüst oldu hayatım, değışti akışı..
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

İlknur: Canım, cânânım, İlknûr'um..
Öyle sevdim ki O'na dünyaları veririm..
O'na da açılmaya müsâde etmedi gurûrum..
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

Gamze: Kültürlü, güzel, tâze..
Gülüşü, konuşması mutluluk verirdi bize..
Sonunda yaşadıklarımı anlatayım size:
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

Elif, Yonca, Mefhâret, Yıldız..
Kimisi al yazmalı gelin, kimi de kız..
Gönül yoruldu ama kesilmedi hız..
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

Tam sevdiğimi buldum derken..
Mutlu, huzurlu bir yuva özlerken..
Doğru zamanda, doğru insanı beklerken..
Plâtonik aşklar yaşadım ben hep...

1 Haziran 2004, Burhaniye

Mehmet Bicik

Ben Yârimden Ayrılınca

Lâle, menekşe ağladı,
Yüreğimi dağladı,
İçerimi dert bağladı,
Ben yârimden ayrılınca...

Bülbüller hiç ötmez oldu,
Dertlerim de bitmez oldu,
Gözümden yaş gitmez oldu,
Ben yârimden ayrılınca...

Menekşe, gül karıştı,
Dargın olanlar barıştı,
Düşmanlarım gülüştü,
Ben yârimden ayrılınca...

Güller açtı al al oldu,
Dostlara da bir hâl oldu,
Dertli gönlüm çok del'oldu,
Ben yârimden ayrılınca...

8 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Ben Yokum Artık

Ben,
Yokum artık! ..

Güneş doğmasın,
Bulut eksik olmasın
Zirvelerden..
Kar kalkmasın
Yerlerden..
Çamur,
Şel olup aksın
Caddelerden..
Bir ses
Alıp götürsün beni
Gecelerden...
Adım silinsin
Kitaplardan,
Defterlerden...

Ben,
yokum artık! ..

13 Kasım 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Bence de Sence

Bir sözle başlamıştı her şey,
Bir söz: Bence de Sence! ..

Aylarca sürdürdük beraberliğimiz.
Seviyorduk birbirimizi, delice! ..

Korkuyla beklediğimiz an geldi.
Ayrıldım ben senden, sessizce! ..

Ve aradan mevsimler geçti bir bir.
Unutuluverdim ben zamanla, sence! ..

Hani ya! Unutmak yazmazdı bizde.
Dost kalacaktık bir ömür boyunca! ..

Unutulmamak güzel şey diyordun.
Ben sana sık sık telefon edince! ..

Eften püften bahaneler ileri sürerdin.
Ne olur sen de beni ara, deyince! ..

Seni hiç aramayacağım bundan sonra.
Niye mi dedin? Bence de Sence! ..

12 Kasım 1995, Zeytinburnu

Mehmet Bicik

Beni Düşün

Umutların bittiğinde,
Seviştığımız yerlere gittiğinde,
Tüm sevenlerin terk ettiğinde,
Beni düşün...

Bunalıp yalnız kaldığın an,
Sabahleyin erkenden ağarırken tan,
Geçen güzel günlerimize üzül, yan,
Beni düşün...

Olsa da zengin yada fakir,
Hiç kimseyi görme hakir,
Zaman gelir kolun kanadın kırılır,
Beni düşün...

Gurbette yalnız kaldığında,
Hayallere daldığında,
Eline kalem aldığında,
Beni düşün...

Dere kenarına gittiğinde,
Dut fidanı diktiğinde,
Hayattan bıktığında,
Beni düşün...

Görürsen boynu bükük birini,
Kaybetme hiç ümitlerini,
Umursama elin dediklerini,
Beni düşün...

9 Temmuz 2005, Cumartesi
Burhaniye 01:45

Mehmet Bicik

Benim de Bir Sevgilim Var

Kırıldı sazım, koptu telim.
Tutmaz oldu kanadım, kolum, elim.
Sevdâ yollarında yalnız değilim.
Benim de bir sevgilim var.

Dumanlı dağlarım karlar indi.
Bildiğm sözcükler öfkeyle kindi.
Bir güzel gördüm, acılarım dindi.
Benim de bir sevgilim var.

Karanlık dünyamı aydınlatır bir ışık.
Aşk şerbetin içtim ben kaşık kaşık.
Hem çok güzel, hem zarif, hem de şık.
Benim de bir sevgilim var.

Güneş gibi ufkuma doğup aydınlatan,
Bana fıkra, masal, efsâne anlatan,
Yorgun akşamlarda kulağımı çınlatan,
Benim de bir sevgilim var...

Ağlamayı unuttum, gülüyorum şimdi.
Mutluluktan, sevinçten ölüyorum şimdi.
Sevdâ türküleri söylüyorum şimdi.
Benim de bir sevgilim var...

12 Şubat 1999. Ş. Karahisar.

Mehmet Bicik

Bıktım

Doğsun güneş her yer aydınlansın.
Karanlık hiçbir köşe kalmasın.
Kâlbime senin güneşin doğsun.
Gecenin sinsi karanlığından bıktım.

Ayrılık rüzgarları dinmeyecek mi?
Kâlbime mutluluk gelmeyecek mi?
Ellerin bana doğru uzanmayacak mı?
Senden ayrı olmaktan bıktım.

Gözlerim yolda, kulaklarım telefonda,
Bir elimde sigara, bir elimde kahve,
Seni bekliyorum bıraktığın yerde,
Günlerdir seni beklemekten bıktım.

Sensiz gülmek gelmiyor içimden,
En güzel günlerimde hiç yoktun sen,
Sensiz her şeye elvedâ dedim ben,
Çevrendeki akbabalardan bıktım.

2 Ocak 1992, Bigadiç

Mehmet Bicik

Bigadiç'e Selâm

Bir hayli uzak kaldığım,
Bigadiç'ime selâm olsun! ...
İnsanlarına kurban olduğum,
Memleketime selâm olsun! ...

Yaylalarda soğuk suyu,
Kıyısından akar çayı,
Uzaklarda Kırca Köyü,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Ormanları ağaç dolu,
Alaçam'ı, Karagöl'ü,
Şehirlerin gülü, bülbülü,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Bigadiç Kalesi, Gâyur Hamam'ı,
Barak Dede, Hacı İmam'ı,
Hasat zamanı, bağ bozumu,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Boy boy uzanır Ulus Dağı,
Verimlidir çok tarlası, bağı,
Görenlerin hiç unutamadığı,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Dört Eylül'de hora tepene,
Gurbette sıla hasreti çekene,
Memleketime hizmet edene,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Evlât özlemiyle yanan anaya,
Karasaban başındaki babaya,
Tarih olmuş Ferize Nine'ye,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

"Aşağı yoldan" diyen ağza,
Dertli Ozan'ın çaldığı saza,
Başka bir şey gelmez ağza,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Al al olur Bekirler'in narı,
Şifâ saçar Hisar Kaplıcaları,
Yayla Çeşmesi, Güzeller Pınarı,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Meşhurdur dağların kirazı,
Aldım elime kırık bir sazı,
Söyledim ağzıma gelen sözü,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Gence, ihtiyara, kıza, geline,
Ayırmadan hiç yerlisine, eline,

Sevdiğim köylü Yörük Güzeli'ne,
Bigadiç'e selâm olsun! ...

Görmeyince seni hasretim dinmez,
Sana olan sevgimi kimse bilmez.
Kırcalı söyler, cevap veren olmaz:
Bigadiç'e selâm olsun! ...

13 Mart 1997 Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Bigadiç Güzeli

Günlerce ağladım, sızladım,
Olmadı gözyaşımı bir silen...

Aradım kendimi teselli edecek birini,
Gece gündüz yorulmadan...

Buldum kumral bir sevgili,
Bigadiç'in Yörük güzellerinden...

Sevgiliyle yaşadım geceler boyunca,
Hiç kendisine dokunmadan...

Aşkımı, sevgimi anlattım kendine,
Zerre kadar bile çekinmeden...

"Seni seviyorum birtânem" dedim,
Hiç kendisinden utanmadan...

Sevgili de aynı şeyleri söyledi,
Dilinin ucuna geldiğinden...

10 Kasım 1994, Kumkapı

Mehmet Bicik

Bigadiçli'yim

Nerelisin diye sorma,
Bigadiçli'yim ben...

Bir tarafı dağa dayanan,
Öbür ucu ovaya yayılan,
Her geçen gün büyüyen,
Bigadiçli'yim ben...

Çilekeş insanlarıyla,
Gördüğü depremleriyle,
Meşhur olmuş güveciyle,
Bigadiçli'yim ben...

Uğrayıp bir çok istilâya,
Veren bir sürü yiğitini ele,
Gülmeyen yüzü bir kere bile,
Bigadiçli'yim ben...

Şanlı bir mâzisi olan,
Kalesi tarihi yansıtan,
Sayısız şehidler veren,
Bigadiçli'yim ben...

Ovasıyla ve dağıyla,
Kıyısından akan çayıyla,
Doyum olmayan kaymağıyla,
Bigadiçli'yim ben...

10 Eylül, 1994 Kırca

Mehmet Bicik

Bilir misin Sen?

Sen,
Unutulmak nedir,
Bilir misin?
Hem de
Ölümüne sevdiklerin,
Dost bildiklerince..

Sen,
Yalnızlık nedir,
Bilir misin?
Hem de
Asırlarca yalnız kalmak,
Gönlüne,
Kafana göre birini bulamamak..

Sen,
Kâlp yarası nedir,
Bilir misin?
Yıllarca sevip,
Sonunda ay(ı) rıldığıın,
Oldu mu?
Hiç
Gönlünü kaptırdın mı
Nice dilberlere,
Yosmalara? .

Sen,
Aldatılmak nedir,
Bilir misin?
Hem de
Hoş,
Lâtif sözlerle,
Bence de sencelerle..

Ve
Sonunda kahrolduğun,
Bir kalemde
Maziye çizgi çektığın
Oldu mu hiç?

Zaman gelecek,
Olacak...
Hem de neler,
Neler olacak güzelim! ..

Unutulacaksın,
Yalnız kalacaksın,
Aldatılacaksın..

Başka
Neler,
Neler göreceksin sen? .

Daha, yaşın ka ki? ..

16 Aralık 1995, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Binbir Bahâneyle Çıkma Artık Karşıma

Hep konuştuñ ardımdan, tutamadın çeneni.
Yıktın güzel yuvamı, virân eyledin hânemi.
Acımadın bana hiç hebâ ettin senelerimi.

Su katma benim pişip duran aşım.
Binbir bahâneyle çıkma artık karşıma...

Bırak artık yakamı ne olursa olsun.
Bir nebze benim gönlüm huzur bulsun.
Çalsın davullar, düğün dernek kurulsun.

Su katma benim pişip duran aşım.
Binbir bahâneyle çıkma artık karşıma...

Geçmişini düşünüp bana kırılma, kızma..
Her sokakta karşıma çıkıp moralimi bozma..
Başına örtünüp de kırmızı bir yazma,

Su katma benim pişip duran aşım.
Binbir bahâneyle çıkma artık karşıma...

İsterse bu âlemde mutlu olurmuş her kul.
Sen de git kafana, gönlüne göresini bul.
Dilerim aşk, mutluluk denizinde boğul.

Su katma benim pişip duran aşım.
Binbir bahâneyle çıkma artık karşıma...

13 Temmuz, 2005 Çarşamba
Burhaniye 18:15

Mehmet Bicik

Bir Anlık Heves

Kâlpden silip attım seni,
Hayatımda artık yerin yok..
Seviyorum diye kandırdın beni,
Yalan sözlerine karnım tok..

İstemem aramanı, unut geçmişi.
Yalandı yaşananlar, bir anlık heves..
Yitirdim umudumu, bıraktım her işi.
Duymak istemiyorum senden bir ses..

Aydınlık dünyamı kararttın sen,
Mumları söndürüp attın bir bir..
Umutla güneşin doğuşunu beklerken,
Bütün hayallerimi yıktın bir bir..

7 Kasım 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Bir Beni Sevsen

Kaç kez öldüm yoluna,
Rüyâlarımda bir bilsen...
Gönlüm teselli bulacak,
Göz yaşlarımı bir silsen...

Coşarım, bendimi aşarım,
Sevdâ sularını bir salsan...
Unuturun sende beni,
Türlü düşüncelere dalsan...

Yakma beni aşk ateşinle,
Eller gibi olma sen...
Dünyalar hep benim olur,
Ellerini açıp gelsen...

Ne olurdu be güzelim,
Dünyada bir beni sevsen...

2 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Bir Erim

Huduttan huduta yol bulup koşan,
Kâlbî yiğitlik duygusuyla çoşan,
Őehidlik arzusuyula yanıp tutuőan,
Vatan sevgisiyle dolu bir erim...

20 Ocak 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Bir Hayâlet Gibi

Bir hayâlet gibi dolaştım şehirde,
Bulamadım kendime derbeder bir dost..
İnsanlar yüzlerine geçirmişler post,
Arınmazlar bir ömür yıkansalar da nehirde..

Yalnızım bu şehrin caddelerinde şimdi,
Kimsesiz sokaklar, kimsesizler bana eş..
Verseler elime kuru sıkı yada keleş,
Acımam vururum sormam bana kıyan kimdi? .

Şeverim başkalığı, deliler gibi gezmeyi,
Özgürlüğü doyasıya yaşayabilmeli insan..
Yaranamazsın kimseye peygamber, melek olsan,
Sever bu şehrin insanları ezileni ezmeyi..

20 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Bir Rüyâ

Bir rüyâydı
Gördüğümüz...
Hem de
Çok çabuk biten,
Gerçekleşmeyen
Bir rüyâ...
Bu,
Kaçınıcı rüyâ
Bilmiyorum gördüğüm? ..
Ama,
En kısa süreni,
Çabuk biteni,
Buydu gördüğüm rüyâların...
Olsun be güzelim! ..
Zaten,
Hangi zaman
Gerçekleşti ki rüyâlarım? ..
Nedense,
Ben oldum
Hep unutilan,
Acı çeken,
Ağlayan,
Sızlayan,
Uykusuz kalan...
Yine de
Hoşuma gidiyor
Böyle rüyâlar görmek...
Hem de çokook! ..
Sonunda
Ağlayan ben olsamda.

4 Kasım 1995, Zeytinburnu

Mehmet Bicik

Bir Sevdâ Uğruna

Yola çıkarken,
Henüz çok azdık...

Bir sevdâ uğruna,
Diyar diyar gezdik...

Sevdâlandık,
Şiir yazdık...

Sevgiliden,
Çabuk bezdik...

Sonunda kuyumuzu,
Kendimiz kazdık...

Bizi ayıranlara,
Çok kızdık...

Ölürüz de ayrılmayız,
Diyenler bizdik...

Yârdan ayrılmamak için,
Türlü türlü yalan düzdük...

Sevdâ yüzünden için için
Yanan bir közdük...

Gönüllere nağme salan,
Mızrap ile sazдық...

Yolumuzdaki sırları,
Bir bir çözdük...

Bir hayli zaman dillerde,
Dolaşan sözdük...

Aşk şerbetin içip,
Sarhoş olduk, sızdık...

Leylâ ile Mecnun olup,
Sevdâ denizinde yüzdük...

Sonunda;
Bir sevdâ uğruna
Canlarımızı verdik...

14 Mart 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Bir Tek Seni Sevdim

Mutlu olayı diye,
Benliğimi bulayım diye,
Ömrümce güleyim diye,
Bir tek seni sevdim...

Çağlayanlar gibi aktım,
Çok güzellere baktım,
Bütün hayalleri yaktım,
Bir tek seni sevdim...

Yanlış yola sapmadım,
Her güzele tapmadım,
Eller gibi yapmadım,
Bir tek seni sevdim...

Enin boyun ölçmeden,
Güzel çirkin seçmeden,
Daha güller açmadan,
Bir tek seni sevdim...

Gözyaşım silmek için,
Dâima gülmek için,
Kendime gelmek için,
Bir tek seni sevdim...

6 Mart 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Bitmez Kaygılarım

Geçmişe bakınca yaşlı gözlerle,
Sel olup aktı duygularım...
Gönlümü avuttum tatlı sözlerle,
Bölündü gecelerde uykularım...

Yıkıldı, evim, barkım, yuvam.
Yok artık tadım, tuzum, havam.
Yetim kızım için Allah'a duam.
Bitmez derdim, tasam, kaygılarım...

8 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Bizi Ayıran

Gözlerini hatırlıyorum,
Bakınca ışı ışı parlayan...

Ellerini hatırlıyorum,
Dokununca titreyen...

Ağzını hatırlıyorum,
Konuştuğunda bal akan...

Yanaklarını düşünüyorum,
Beni gördüğünde al al olan...

Ayaklarını hatırlıyorum,
Tıpış tıpış yürüyen...

Sonra, düşünüp kalıyorum,
Sâhi! Neydi bizi ayıran? ..

Sevmeyi bilmeyişimiz mi?
Hayır, zannetmiyorum...

Ayrılık, memleket özlemi mi?
Bunlar da değildi bizi ayıran...

Senin baban, benim anamdı,
Bizi birbirimizden ayıran...

11 Kasım 1994, Kumkapı

Mehmet Bicik

Bizim Sevdâmız

İl baharla birlikte
Filizlenen bir
Çiçek...

Alyazmalı güzellerin
Ellerinde kırkit,
İlmik ilmik,
Desen desen
Dokuduğu
Bir kilim...

İlkokul,
Lise,
Üniversite
Sıralarında
Damla damla
Rûhumuza,
Beynimize
Nakşettiğimiz
Bir ilim...

Dört mevsim
Değişen,
Bazen
Kavurucu bir sıcak;
Bazen kar yağışlı,
Fırtınalara gebe;
Bazen de
suya hasret
bir iklimdi...

Bizim sevdâmız.

14 Nisan 1997, Kırca

Mehmet Bicik

Bizim Türkümüz

Çıktık meydana yayları gerdik.
Düşmanın kellesini yerlere serdik.
Vatan uğruna binlerce şehîd verdik.
Kanla sulanmış toprağımız bizim.

Başbuğumuz haber saldığında,
Davullar gümbür gümbür çaldığında,
Vefâkâr yiğitlerimiz emir aldığıında,
Kurulur hemen otağımız bizim...

Koştuk cephelerde düşmanı ezdik.
Kahramanlıkta bizler birer mehadzık.
İstiklâl uğruna ne destanlar yazdık.
Şehîd dolu ovamız, dağımız bizim...

Düşmanımız bizi meydanlarda tanır, hey!
Bir kükredik mi aslan geliyor sanır, hey!
Sanmayın bizi kavgadan usanır, hey!
Belli olmaz solumuz sağımız bizim...

16 Mart 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Bizimdir

Gezdim adım adım Anadolu'yu,
Kilis'te, Gördes'te gr halıyı,
Kış gelince kar kaplar Bolu'yu,
Gezilecek güzel yerler bizimdir...

Br teper Erzurum'da dadaşlar,
Elazığ'da ayda ıra oynar eşler,
Balıkesir'de bengidedir kardeşler,
Türklük kokan beldeler bizimdir...

Akdeniz'de dört mevsim denize gir,
Karadeniz'de tam hamsi mevsimidir,
Anadolu bütündür, hem de tek, bir,
Edirne'den Karsa topraklar bizimdir...

Antep'te şahinbey, şehit Kmil,
Mevln'yı Yunus'u hep rehber bil,
Cmi, saray, han, hamam ve sebil,
Ecdttan kalan ydigrlar bizimdir...

Aşamadık Allahüekber Dağları'n,
Yakılmış, yıkılmış bütün bağların,
Yemen'den, Mısır'dan dönen sağların,
Anlattığı htırlar, oğtler bizimdir...

Yemen'de geçmek bilmedi zamanlar,
"Çanakkale geçilmez" der kahramanlar,
Düşmanlarımız bizi meydanlarda anlar,
Bükülmez bilekli yiğitler bizimdir...

8 Nisan 1997, ř. Karahisar

Mehmet Bicik

Bomboş

Ben kurudum,
Gül kurudu.
İçimdeki çağlayanlar,
İlham kaynakları
Kurudu...

Sen coştun.
Sen koştun.
Sen konuştun.

Çaldığım saz sustu.
Gördüğüm göz sustu.
Söylediğim söz sustu.

Sen coştun.
Sen koştun.
Sen konuştun.

Benim gözümde sen,
Bomboştun...

4 Ekim 2001, Büyükdağdere

Mehmet Bicik

Boşanan Adam

Yıkıldı yuvam, bitti huzur,
Deyip ağlar, boşanan adam..
Düzenim, sağlığım hep bozulur,
Deyip ağlar, boşanan adam..

Evinde ağaydı, hem de beğdi.
Zamansız ayrılığa boyun eğdi.
Neden, aşkımıza nazar değdi?
Deyip ağlar, boşanan adam..

Mutlu çiftlere gıptayla bakar,
Kabullenemez, her şeyi takar,
Olmayaşica ayrılık beni yakar,
Deyip ağlar, boşanan adam..

Ne düşünürken ne oldum,
Hazâna ermeden soldum,
Acıyla, ızdırapla doldum,
Deyip ağlar, boşanan adam..

Ne yapsam artık dikiş tutmaz,
Hiç bir şey gönlümü avutmaz,
Kimsecikler sözlerimi yutmaz,
Deyip ağlar, boşanan adam..

2 Temmuz 2005, Burhaniye 14:10

Mehmet Bicik

Boşanan Adam (Öteki Versiyonu)

O bar benim, bu bar senin,
Deyip dolaşır boşanan adam...
Yolları açık olsun gidenin,
Deyip alışır boşanan adam...

Her ortama girer, çıkar.
Başına bin bir dert açar.
Sıkıntı görünce de kaçar.
Hep asabîleşir boşanan adam..

Umursamaz hiç, yaşar hayatını.
Çeker kafayı çıkarır tadını.
Her akşam halleder bir kadını.
Göbeğini kaşır boşanan adam...

Bakkal, çarşı, pazar bilmez.
Çoğu gece hiç evine gelmez.
Yalnızken de düşünceye dalmaz.
Hayatla barışır boşanan adam...

Dünyanın geniş olduğunu görür.
Çevresindekileri bol bol güldürür.
Evli, mutlu çift görünce çıldırır.
Herkesle karışır boşanan adam...

Düşkündür keyfine, özgürlüğüne.
Güvenir gücüne, sesinin gürlüğüne.
Karışır milletin sağırina, körlüğüne
Herkesle dalaşır boşanan adam...

5 Temmuz, 2005 Salı
Burhaniye 10:27

Mehmet Bicik

Bugün Farklı Bir Gün Benim İçin...

-Ve... Nihâyet bitti-

Bugün
Farklı bir gün
Benim için...
Gitti sevgili, eş.
Daha anlamlı doğdu güneş..
Duygularıma âr,
Hayatıma bahâr geldi
Bugün...

Bugün
Çok farklı benim için...
Rest çektim
Hayatımı karartanlara,
Beni terazide tartanlara..
Umursamadım
Timsah gözyaşı dökenleri..
Kızımın boynunu bükenleri...
Sildim bir kalemde
Beni bekletenleri
Bugün...

Bugün
Farklı bir gün hayatımda...
Sahtekârların hilesini,
Sabrımın meyvesini
Gördüğüm gün
Bugün..

Bugün
Her şey farklı
Benim için...
Seviyorum hayatı.
Yerine geldi ağzımın tadı..
Duymuyor kulaklarım
İkiyüzlü feryâdı
Bugün...

Bugün
Çok farklı benim için...
Gitti kızımın anası.
Dindi hayatımın fırtınası.
Tutmuyorum
Gidenin ardından yası
Bugün...

Bugün
Çok güzel,
Çok özel bir gün
Benim için..
Bitti akılsız karım.

Son buldu acılarım..
Şâha geldi atım,
Kurtuldu hayatım
Bugün...

16 Temmuz 2005, Cumartesi
Burhaniye 10:15

Mehmet Bicik

Bundan Sonra

Seni düşündüm diyen güzel,
Seni sevdiğimi bil bundan sonra..
Silelim geçmişin gözyaşlarını,
Ağlamayı bırak da gül bundan sonra..

Unutmaya bak geçen günleri,
İyi değerlendir yaşadığın anları,
Söyledim sana hoşlanmadığım yanları,
Aklını başına al bundan sonra..

Sana saramadan ölürsem eğer,
Geçen günlerime veremem bir değer,
Boşa çırpınmışım yıllarca meğer,
Diyen gözlerimde olur sel bundan sonra..

Sevgimden hoşlanmıyorsan söyle bana,
Ezâ edip durma böyle bana,
İçli içli bakıp da öyle bana,
Kâlbime acıları sal bundan sonra..

Bana ümit verip, çekilme kenara,
Sevmiyorsan beni, başka sevgili ara,
Beni yollayıp da dallı mezara,
Sen sağlıcakla kal bundan sonra..

25 Mayıs 1996, Gaziantep

Mehmet Bicik

Burnunda Yok Ki Direk

Yandı yürek,
Söndürmeye su gerek.
Burnunda yok ki direk,
Sızlaya...

İster sev, ister at.
Keyfine bak, yan gel yat.
Takıp tahta kanat,
Vızlaya...

13 Ağustos 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Çıkılmaz Sokak

Çıkıp yoluma karşıdan bakma,
Gönlüm senden soğudu gitti..
Yıktın dünyamı yüreğim yakma,
Sana olan sevgim, aşkım bitti...

Döner diyerek bekleme yollarda,
Gittiğim yollar çıkılmaz sokak..
Mutluluğu ara başka kollarda,
Sevgini, aşkını kâlbine saklayarak...

Unut geçmiş, yaşanmış her şeyi,
Bitti, ne varsa, saygısızca yaşanan..
Ölsem de unutamam, unutamam bir şeyi,
Kızımın hasreti, kâlbimde kor, yanan...

11 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Çiçekçi Kız

Tarih, doğa, plâj, deniz,..
Mevsim her dem bahar Ören'de...
Garip, yoksul, soluk beniz,
Bir kız çiçek satar Ören'de...

Türküler susmaz, çalar saz,
Ören'de her gün, her gece matine...
İnsanlar hayattan alırlar haz,
Çıkarlar dünyanın yedinci katına...

Mavi deniz, masmavi gök,
Denize girmenin tam zamanı...
Dertlerini içine at, ya da dök,
İskele'de geminin hareket ânı...

Tarih, doğa, plâj, deniz,..
Mevsim her dem bahar Ören'de...
Garip, yoksul, soluk beniz,
Bir kız çiçek satar Ören'de...

14 Ağustos 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Dağlarım Hep Kar

Açmıyorum perdeleri odam karanlık,
Sen gittin gideli hayatım târumâr...
Sevene seyrân olsa da samanlık,
Sevgimi bitirdin dağlarım hep kar...

Ölüm kol geziyor dört yanımda,
Kaçtı dünyanın, hayatın tadı...
Bir sızı var şuramda, vicdânımda,
Dilimde Ahsen Tuğçe'min adı...

Çektiğim dert, çile... Unutulmuyor.
Geçmişî hatırlar kan ağlarım...
Yârin söylediği sözler yutulmuyor,
Ayaklar altında nâmûsum, şerefim, ârım...

24 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Dardayım

Olmamak için nâmerde muhtaç,
Duymamak için başkalarına ihtiyaç,
Çalışmayı edindim kendime amaç,
Yine de başaramadım, dardayım...

10 Kasım 1994, Kumkapı

Mehmet Bicik

Değilim

Deli deli gurbette gezer dururum.
Derdim döküp sazım teline vururum.
Beni yiyip bitiren olmayasıca gururum.

Dokunmayın dostlar, ben bende değilim! ..
Geçmişine lânet edenlerden de değilim! ..

Söyleyip derdimi herkese dermân ararım.
Dokunur faydam, kimseye olmaz zararım.
Kış gelince çekip gitmek burdan kararım.

Gelecek sene dostlar, ben burada değilim! ..
Gönlüm hâlâ kıştadır, baharda değilim! ..

22 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Deli Gönlüm

Yine efkrlandı Şu deli gönlüm,
Başım alıp dağlara ıkasım geldi.
Gurbette acıyla geçince mrm,
Kendi elimle dünyamı yıkasım geldi.

Gönül sevdiğini arar hemen her yerde,
Tutuldum gurbette iflh olmaz bir derde,
ekilince, gözlerime gerilen perde,
Sevdiğimi kollarıma alıp sarasım geldi.

Başka yr varmış yrimin gynnde,
Armalı, köstek sallanırmıŐ boynunda,
El oğlu yatınca o güzelim koynunda,
Dünyaları üstüne yıkasım geldi.

11 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Depresyon

Vefâsızsın hem de âdi, maskara!
Bulamıyorum seni anlatacak kelime...
Depresyodayım düşünüyorum kara kara,
Gülüyor insanlar ağlanacak halime...

9 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Dileğim

Olan oldu.
Vâde doldu.
Ayrıldı yollarımız...

Dileğim senden:

'Mumları yak,
Kini, nefreti bırak,
Kızıma da iyi bak...

Ve...

Yas tutmamı,
Ağıtlar yakmamı,
Dönüp geriye bakmamı
Bekleme benden...'

Bir daha
Birleşmez kollarımız.
Yalan çıkıyor hep fallarımız...

17 Temmuz, 2005 Pazar
Burhaniye 00:55

Mehmet Bicik

Dönmeyeceğim Sana

Dönmeyeceğim artık sana.
Yeni bir hayat kur kendine...
Sözlerimi attın hep yabana.
Sana ne söyleyeyim ben, ne? ..

14 Aralık 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Dudakların Kanamış

Dudakların kanamış, kıpkırmızı olmuş.
Yoksa başkasına mı öptürüyorsun? ..
İnsanlar toplanmış, meydana dolmuş.
Çıkmiş davulun önünde döktürüyorsun...

13 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Düştüğüm Hâle Ben De Őařarım

İçmişim yine ağzımda küfür,
Ananın ellerinden öpeyim senin...
Őıgaram yanar püfür püfür,
İkinci paket bitti demin...

İçki, sigara yoldaş yalnızlığıma.
Ben ki hayatı yarım yaşarım...
Bakmayın umursamaz, arsızlığıma.
Düştüğüm hâle ben de Őařarım...

Düşmüşüm düşenin dostu olmaz.
Dost ta neymiş, neye yarar? ..
Gönül her yerde sevdiğini arar,
Yârsız yüzüm bir kere gülmez...

21 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Düşünmeliyim

Birgün olup,
Apansız karşına çıkarsam,
Seni çok seviyorum deyip,
Boynuna sarılırsam,
Doyasıya seni öpmek isteyip,
Yalvarmaya başlarsam,
Ne olursun
Kırma beni.
Bir defacık olsun
Anla beni
Veya
Anlamaya çalış..
Yine mi olmadı?
Söyle bana!
Düşünmeliyim...

.....
"Tama,
Olur" de.
Ve
Sarıl boynuma.
Doyasıya
Öpüşelim seninle...

Nisan 1993 Gaziantep

Mehmet Bicik

Düşürdün Beni öllere

Senin sevgini gerçek sandım.
Her sözüne çabuk kandım.
Aşkınla kavruldu, yandım.
Düşürdün beni çöllere, güzel..

Aşkimızı destân ettin dillere,
Utanmadan gidip anlattın ellere,
Dönünce ben solmuş güllere,
Attın beni yerden yerlere, güzel..

"Seni seviyorum"du ilk sözün,
Dışına uymuyordu hiç özün,
Hep başkalarındaydı gözün,
Değiştin beni ellere, güzel..

Orda burda anlattın aşkimızı,
Düşünmedin hiç ne olacağımızı,
Aptal yerine koydular ikimizi,
Çevirdin beni delilere, güzel..

16 Ekim 1995, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Ebedî Aşk

Adımızı kazıdım ağaç gövdelerine,
Ebediyen sürsün diye aşkımız...
Sana olan sevgim azaldı günden güne,
Köreltti duygularımı ayrı kalışımız...

Şeni çizdim hep duvarlara, kâğıtlara,
İçimdeki özlemi dindirmek istedim...
Kulak asmadan hiç yakılan ağıtlara,
Aşkımızı yeniden diriltmek istedim...

26 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Elvedâ

Umutlarım vardı,
Yarınlara dâir...
Susamıştı kâlbim,
Aşka, sevgiye...
Gönül vermiştim
Onsekizinde bir liseliye...
Henüz
Doyamadan
Aşka, sevgiye;
Çekip gitti yosmam,
"Elvedâ" diye...

19 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Erteleme

Soğuk bir kış gecesi,
Buz kesiyor bedenim...
Aklımda
İsminin ilk hecesi.
"A" diyebildim...
Avazım çıktığı kadar
Bağırarak istedim...
Dağlarda kar,
Yangın yeri yüreğim...

Kızımın adını yazdım kâlbime:

"Ahsen Tuğçe'm..."

Ve
Bir türkü dolandı dilime:

"Ya kimlere baba desin,
Körpe yavrum dillenirse? "

Yine ölümü
Kızım için erteledim...

22 Aralık 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Ferhat Gibi

Dünya,
Dar geliyor artık.
Gözlerim,
Yorgun,
Mahmûr..
Günlerdir
Uykusuz kalmanın
Verdiği sıkıntı,
Giderek
Yiyip bitiriyor beni.
O'na kavuşamayacağımı düşünerek
Kahroluyorum
Kendi kendime..
Birgün
Yok olup gideceğim.
Ferhat gibi,
Dağları aşıp,
Düz yolu şaşırarak..

22 Kasım 1993, Gaziantep

Mehmet Bicik

Firtına

Ayrı düşmüş sevdiğinden,
Erememiş murâdına...
Ferhat olup düşmüş çöle,
Kader dermiş bunun adına...

Beyninde esen fırtınalar,
Döndürememiş onu yolundan...
Gözü yaşlı kalan analar,
Tutup götürmemiş onu kolundan...

29 Mart 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Gamze

Adı, Gamze..
Yanağı gamze...
Güldü mü
Mutluluk verirdi bize...
Evimizdeki huzurun
Kaynağı Gamze...
Bize gelmez
Mahallenin oynağı Gamze...

23 Temmuz 2003, Kırca

Mehmet Bicik

Gazel

Aşk denizinde yüzeli,
Gönlüm sevmez her güzeli.
Sevdiğim için döktürürüm,
Şarkı, şiir hem gazeli...

7 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Geç Kaldın Be Güzelim

Mutlu bir hayat yaşamaya,
Aşk denizinde boğulmaya,
Sevdâ türküleri dinlemeye,
Geç kaldın be güzelim...

Seviyordum seni delicesine,
Bakmadım güzellerin nicesine,
Yaşamaya, hayatının gecesine,
Geç kaldın be güzelim...

Bunca olaylardan sonra,
Dönemem artık geriye,
Bana kendini sevdirmeye,
Geç kaldın be güzelim...

Seni deliler gibi sevdiğimi,
İsmine sayfalarca şiir yazdığımı,
Senin yoluna baş koyduğumu,
Bilmedin be güzelim...

8 Mayıs 1995, Kırca

Mehmet Bicik

Gel

Gözyaşlarım sel oldu,
Neredesin? Gel, gel!
Dertli gönlüm del'oldu,
Neredesin? Gel, gel!

Günlerdir susuzum, açım.
Sensin benim tek ihtiyacım.
Ağardı, döküldü saçım.
Neredesin? Gel, gel!

Günlerim elem, ızdırap dolu,
Unuttum ben sağı, solu.
Bilmiyorum gittiğim yolu.
Neredesin? Gel, gel!

Almıyorum hiçbirşey tadın.
Unuttum, ne idi adın?
Huysuz, sevimli kadın,
Neredesin? Gel, gel!

Ne yapıyorum, ne edeceksin?
Biliyorum yine gideceksin.
Sen de tükenip biteceksin.
Neredesin? Gel, gel!

Yeni bir sayfa açalım,
Mutluluktan uçalım,
Aşk şerbetin içelim,
Neredesin? Gel, gel!

Gel gidelim evimize,
Sevi katalım sevimize,
Yazık geçen günlerimize,
Neredesin? Gel, gel!

6 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Gidenin Ardından

Sevgiler nefrete,
Mutluluklar hasrete
Döndü...

Hayırlar şerre,
Kavuşmamız mahşere
Kaldı...

Güzelim duygular,
Tatlı uykular
Kaçtı...

Önce sen
Senle Ahsen
Gitti...

30 Ocak 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Giresun'da

Gidelim gidelim de
Eğribel'e çikalım...
Sevelim sevillelim,
Kavgayı bırakalım...

Yollar hep kapanmış,
Duman inmiş Kümbet'e...
Gel beraber gidelim,
Yârim senle cennete...

Gareysar yolları,
Kıvrım kıvrım kıvrılır...
Kader diyelim gitsin,
Sevenler hep ayrılır...

Gareysar'da gezmesi,
Yârim senle ne hoştur...
Sen hayatımdan çikalı,
Kâlbimin köşkü boştur...

Giresun'da, sâhilde,
Gezerdik hep el ele...
Diz dize otururken,
Şimdi benzedik ele...

Giresun'da, Kale'de,
Sevişirdik günbatımı...
Kaçıracağım yâr seni,
Alıp tabancamı, atımı...

6 Aralık, 2004 Pazartesi
Burhaniye 16:40

Mehmet Bicik

Git Başımdan Meyhâneci

Kendimde değilim,
Git başımdan meyhâneci..
İçmişim,
Sarhoşum körkütük...
Hâlîm perişân,
Hâlîm bitik...

Meyhâneci
Git başımdan..
Bırak tek başıma beni
Ayrıldığıım karımla,
Acı, tatlı anılarımla,
Kararan yarınlarımla...

Meyhâneci
İşine bak sen..
Beni rahat bırak..
Ayrılık türküleri söyleyeceğim,
Özlem şarkıları dinleyeceğim bu gece...
Ağlayıp,
İnleyeceğim bu gece...

Meyhâneci
Dalga da geçme benimle..
Gülme,
Ağlanacak hâlîme..
Takıldım geçmişe,
Söz geçiremiyorum kâlbime...

Meyhâneci,
Erken kapatayım deme mekânı..
Bir ânda görölmez yılların hesâbı..
Hesaplaşacağım geçmişimle,
Dalga geçeceğim geleceğimle...
Sanma
Bu dertler varken bende
Öleceğim ecelimle...

Sonra,
Bırak meyhâneci
Beni tenhâ bir yerde..
Şöyle bir nârâ atayım..
Ortalığı birbirine katayım..
Dünyayı bir pula satayım..
Kararan dünyayı aydınlatayım...

Getir hesâbı meyhâneci
Ben kalkayım..
Bırak meyhâneci yakamı,
Bırak da yarınlara umutla bakayım...

4 Temmuz, 2005 Pazartesi

Burhaniye 03:15

Mehmet Bicik

Gitti

Âşık oldum, bir güzele,
Yüreğimi yaktı gitti...
Boşa geçti yıllarım,
Gözyaşlarım aktı gitti...

Gerçekleşmedi rüyâlar,
Yalancı çıktı fallar,
Şimdi gülüyor eller,
Yuvamızı yıktı gitti...

Katlanacaktı her şeyime,
Huzur getirecekti evime.
Bilmiyorum uydu kime,
Benden çabuk bıktı gitti...

Bir gün yüzüme gülmedi,
Gözyaşlarımı silmedi,
Kadir kıymet bilmedi,
Kapıyı vurup çıktı gitti...

9 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Gül

Bir gül vardı,
Öpüp kokladığım...

Bir gül vardı,
Kokusuna doyamadığım...

Bir gül vardı,
Bir de ben...

Şimdi:
Gül de yok,
Ben de yokum...

13 Kasım 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Gül Misâli Solmazdım

Ben gurbet ellerde,
Ağlardım, hiç gülmezdim..
Yâr koynuna girseydim,
Bu dünyada ölmezdim..

Giderim ben gurbet ele,
Gözyaşlarım karışır sele,
Bağlanmasaydım bir güzele,
Ağlayıp gözyaşım silmezdim..

Yâr seni sevmeden önce,
Yaşardım kendi gönlümce,
Senden ayrı düşünce,
Unutulacağımı bilmezdim..

Yârime sarılmasaydım,
Sözlerine hiç darılmasaydım,
Bülbülümünden ayrılmasaydım,
Gül misâli solmazdım...

2 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Güle Güle Aşkı

Verdiğin güller solsun,
Acılar hep benim olsun,
Belki de mutlu olursun,
Güle güle aşkı, güle güle...

Yeni hayat kur kendine,
Uyma zamâne fendine,
Yetiş ayrılık trenine,
Güle güle aşkı, güle güle...

Götür ne kaldıysa geçmişten,
Vaz geç artık bu serzeniştin,
Bırak yakamı geçti iş işten,
Güle güle aşkı, güle güle...

Yalvarma artık, dil dökme.
Her söylediğime dudak bükme.
Tüm hatıraları sırtına yükle.
Güle güle aşkı, güle güle...

Bana bakıp üzülme, sakın!
Mutlu günler bana çok yakın.
Artık çevrendekilere bakın.
Güle güle aşkı, güle güle...

3 Temmuz, 2005 Burhaniye 12:21

Mehmet Bicik

Gölmek Gelmiyor İnsanın İçinden

Kalmadı sabrım, hâinlere arttı nefretim.
Her gün yeni bir terör, kan ağlar memleketim.
Görünce sokakta fakir, boynu bükük yetim,
Gölmek gelmiyor inanın insanın içinden...

Bulunan her yeni buluş, yeni bir kolaylık.
Her ayın onbeşinde hesaba yatar aylık.
Hep görünce insanlardan itibar, saygınlık,
Ölmek gelmiyor inanın insanın içinden...

Hırsız, uğursuzu, vurguncu, talancıyı,
Aslın inkâr eden düzenbazı, yalancıyı,
Dünyada bâki kalacağım sanan hancıyı,
Bilmek gelmiyor inanın insanın içinden...

21 Temmuz 2005, Burhaniye 03:35

Mehmet Bicik

Günâhımın Sebebi

Bir kez tövbe ettim,
Bin kez bozdum
Tövbemi...

Sensiz,
Bir indeyim,
Sanki cehennemdeyim...

Kalmadı
Vicdân, âr..
Oldum
Bir âsî,
Günâhkâr...

Âhımın,
Günâhımın sebebi
Gel artık! ..

Beni
Her gün
Milyonlarca kez öldürdün..
Gittin,
Sevâplarımı da götürdün...

Ah çekmek,
Günâh işlemek kaldı bana...

Âhımın,
Günâhımın sebebi
Gel artık! ..

Gel ki;
Evim huzur dolsun! ..
Gel ki;
Mutluluk bizi bulsun! ..
Gel ki;
Defterime artık sevap yazılsın!
Gel ki;
Cehennemim cennet olsun..

24 Ağustos, 2004 Burhaniye

Mehmet Bicik

Güneş Hasret

Sabah güneşiydin sen
Hayâtıma doğan...
Umut verdin,
Hayat verdin
Kararan benliğime...
Kolu-kanadı kırılmış
Bir şahindim ben...
Senle uçmaya başladım
Hayaller ülkesinde...
Sende buldum mutlulugu,
Senle sevdim hayatı sevmeyi...

Akşam güneşi olup
Uzaklaştıkça uzaklaştın benden...
Her şeyi alıp götürdün,
Göz yaşlarımı silmeden.
Acı verdin,
Gözyaşı döktürdün hep...
Kararttın bahtımı,
Kök söktürdün hep...
Bense;
Umutsuzca yaşıyorum,
Güneş hasret...

29 Haziran 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Güneyli Kız

Sen,
Güneylisin güzelim.
Boynunu büker,
Sevenlerini
Çabuk terk edersin.
Sonra da gülersin..

Sen,
Güneylisin sevgilim.
Portakal,
Mersin kokuları
Saçarsın.
Muz gibi
Sarırsın,
Eritirsin beni de..

Sen,
Güneylisin bir tanem.
Boram boram
Ter kokursun.
Yanar gider,
Simsiyah olur
Bedenin.
Yakarsın beni de..

Sen,
Güneylisin çingenem.
Gününü gün etmeye,
Günübirlik
Aşklar yaşamaya
Heveslisin.
Oynarsın benimle de

Sonra,
Çeker gidersin
Başka ellere...
İşte o zaman
Yazık olur
Verdiğin
Solmuş güllere..

Sen,
Güneylisin kızım.
Senden ayrılınca
Dinmez oldu
Ağrım,
Sızım.
Şimdi,
Gurbet ellerde
Yapayalnızım..

Sen,

Güneylisin kâlp hırsızım..

19 Haziran 1996, Kırca

Mehmet Bicik

Güven

Ağladım gecelerce,
Gözyaşlarım oldu deniz...
Mutluyduk hâlimizce,
Niye ayrıldık böyle biz? ..

Ayrılmanın olmaz hayrı,
Kalamam kızımdan ayrı,
Yaşayamam bundan gayrı,
Güzel kızım Ahsen'siz...

Sarılmadı yaralar,
Bozuldu gitti aralar,
Kafamda cevapsız sorular,
Yürümez evlilik güvensiz...

5 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Güzel Yârim

Sıladan ayrıldım düştüm derde,
Yalnız kaldım gurbet ellerde,
Yüzüm gülsün bir haber gönder de,
Sevgilim, sultanım, güzel yârim...

Sensiz gurbetin kahrı çekilmez.
Eller kadrimi, kıymetimi bilmez.
Yârsız yâd ellerde gezilmez.
Sevgilim, gültenim, güzel yârim...

Bahar geldi, kuşlar döndü yuvaya,
Yeşerdi kırlar, herkes indi ovaya,
Yalnız sana hasretim, değil sılaya,
Sevgilim, sultanım, güzel yârim...

Yaylalarda koyun kuzu otlanır.
Aşık olan her derde katlanır.
Keklik öter, palaslar kanatlanır.
Sevgilim, gültenim, güzel yârim...

20 Nisan 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Hoş Geldin Güzelim

Tam her şey bitti derken,
Pılımı pırtımı topladım giderken,
Niye çıkmadın yoluma erken,
Hoş geldin güzelim, hayatıma...
Hoş geldin...

Benim derdime dermân bulunmaz,
Biten aşkıma fermân bulunmaz,
Hayatımda mutlu bir ân bulunmaz,
Hoş geldin güzelim, hayatıma...
Hoş geldin...

Gel de kırılan gönlümü tâmir et,
Yufka yüreğimi kırılmaz demir et,
Kul köle oldum beni sen âmir et,
Hoş geldin güzelim, hayatıma...
Hoş geldin...

Mutlu et beni, hayatımı yaşat,
Gülücükler saç bana göz-kaş at,
Kararan kalbime bir ataş at,
Hoş geldin güzelim, hayatıma...
Hoş geldin...

Mutluluğu paylaşmaya,
Birlikte gülüp ağlaşmaya,
Nirvana'ya ulaşmaya,
Hoş geldin güzelim, hayatıma...
Hoş geldin...

4 Temmuz, 2005 Pazartesi
Burhaniye 15:10

Mehmet Bicik

Huysuz Kadın

Söyle bana huysuz kadın,
Dillerde mi hâlâ adım? ..
Öldürmekse beni maksadın,
Bitiyorum, yok hiç tadım...

Git başımdan huysuz kadın.
Senli hayattan tat almadım.
Unuttum, hatırlamıyorum adın.
Geçmişe de hiç takılıp kalmadım...

Bırak yakamı huysuz kadın,
Gittiğin yollara hiç bakıp ağlamadım.
Yaşarken öldürmekse beni muradın,
Bilirsin, ölsem de sana bel bağlamadım...

25 Mart, 2003 Burhaniye

Mehmet Bicik

İdamlık

Gelinliğin içinde melektin sanki,
Gözümden yıldız gibi kaydın geçtin! ..
Varlığımı uğruna adanmışken ben senin,
Milyonların içinden idamlık beni seçtin...

Acımasızca beni sehpâda sallandırdın,
Zevk aldın karşımda kahkaha atarak...
Ölürken bile ismini sayıkladım hep,
Karşılık verdin sevgime sevgini satarak...

14 Temmuz 2003, Kırca

Mehmet Bicik

İstemem! ..

Açıldım yine sevdâ denizine,
Dalgalar sert, dalgalar engel...
Sonunda boğulmak varsa bu denizde,
İstemem... Beni kurtaracaksan gel! ..

Aldırmadan saçıma, ilerleyen yaşıma,
Çıktım yine yola, hem de tek başıma,
Zehir katacaksan ekmeğime, aşıma,
İstemem... Beni doyuracaksan gel! ..

Yol uzun, dizlerimde dermân yok.
Yüreğim yanık, çâresiz derdim çok.
Benim yalana, fazla lafa karnım tok,
İstemem... Beni ben yapacaksan gel! ..

Sönen umutlarımı daha da söndürecek
Aydınlık dünyamı cehenneme döndürecek
Dostu, düşmanı ardımdan güldürecek
İstemem... Beni mutlu edeceksin gel! ..

25 Mayıs, 2004 Salı
Burhaniye 07:45

Mehmet Bicik

İstemiyorum

Yâr,
Git başımdan,
Ben sana göre değilim...
Senle olmaz,
Biliyorum...
Hem kötüyüm,
Hem çirkin..
Biraz da
Hin oğlu hin...

Yâr,
Bırak peşimi,
İstemiyorum...
Dahası,
Ben,
Senin gibi
Kâlsiz değilim..
Oynayamam
İnsanların gururuyla..
N'olursun
Çık kâlbimden,
İstemiyorum...

Yâr,
Biliyor musun?
Sensiz
Bu hayatta
Daha mutluyum.
Hem de
Yarınımdan
Umutluyum...

8 Haziran 1996, Çemberlitaş

Mehmet Bicik

İstiyorum

Gölmek istiyorum,
Somurtmayı,
Hüznü,
Tüm acıları unutup,
Yaşamak istiyorum..

Başımdan geçen olayları,
Çektiğim dert ve kederleri,
Gurbette geçirdiğim geceleri,
Unutmak istiyorum..

Geçen günleri unutmak,
Geleceğe umutla bakmak,
Hayallere dalıp gitmek,
Gerçeklerde uyanmak istiyorum..

Mutlu bir yuva kurmak,
Çoluk çocuk sahibi olmak,
Delicesine sevmek, sevilme,
Mes'ud olmak istiyorum..

Sevgilimi koluma takıp,
Evlâtlarımı yanıma alıp,
Parklara, kafelere gidip
Gezmek istiyorum..

Mart 1993 Gaziantep

Mehmet Bicik

İsyân

Getirdim
Resmimizi yan yana..
Bir sana baktım,
Bir de kendime...
Anladım,
Yılların bazı şeyleri
Alıp götürdüğünü...
Ve,
İsyân edesim geldi
Bizi ayıran,
Bu hallere koyan
Kaderime...
Pişman oldum,
Dünyaya geldiğime;
Utandım
İnsan olduğumdan...
Sonra
Ölüm,
Yok olup gitmek,
Vuslata ermek
Geldi aklıma...
Ve
Dalıp gittim
Hayaller âlemine...

30 Ocak 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Kader Kader Olmalı

Gönül dengin bulmalı,
Yüzün her gün gülmeli.
Sen iyi olsan n'ölür?
Kader, kader olmalı...

24 Temmuz 2005, Burhaniye

Mehmet Bicik

Kader mi Bu?

Öyle bir yerdeyim ki,
Bir yanım dağ, bir yanım taş...
Öyle günler geçirdim ki,
Gözümde dinmedi yaş...

Dert mi, çile mi, keder mi bu?
Söyle dostum, söyle! Kader mi bu?

Başımdan eksik olmaz belâ.
Benim ne belâlı başım varmış...
Bir gün bakmışsın okunmuş selâ,
Olduğum yer musalla taşıymış...

Dert mi, çile mi, keder mi bu?
Söyle dostum, söyle! Kader mi bu?

Kabre varıp üzerim örtülmeden,
Konuşurlar arkamdan ileri, geri...
Münkir ve Nekir gelirler hemen,
Sorarlar bana cevapsız suâlleri...

Dert mi, çile mi, keder mi bu?
Söyle dostum, söyle! Kader mi bu?

Bakmışsın gelmiş o muhteşem an,
Herkesi defteri sağdan verilir...
Defterim soldan verildiği zaman,
Yollarıma dikenli teller serilir...

Dert mi, çile mi, keder mi bu?
Söyle dostum, söyle! Kader mi bu?

Git git bitmez dikenli yollar,
Bilmem sona ulaşacak mıyım? ...
Yanarak geçecek o koskoca yıllar,
Bilmem ben bunlara müstahak mıyım? ...

Dert mi, çile mi, keder mi bu?
Söyle dostum, söyle! Kader mi bu?

12 Ocak 1999, Şebinkarahisar

Mehmet Bicik

Kâlp Yarası

Günlerce uykusuz kalmadınsa,
Binbir hülyâlara dalmadınsa,
Delice sevdiğini alamadınsa,
Kâlp acısını bilemezsin sen.

Terk edilmedinse sevdiklerince,
Yaşarmadıysa gözlerin ayrılınca,
Üzülmedinse eller yârini sarınca,
Kâlp yarasını göremezsin sen.

Başaramadınsa ağlarken gülmeyi,
Önüne çıkan tüm engelleri delmeyi,
Düşünmedinse yâr yoluna ölmeyi,
Kâlp yarasını saramazsın sen.

2 Kasım 1995, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Kara Tren

Balıkesir'den gardan,
Kara tren kalkar...
Bigadiç'ten yâr sevdim,
Başımı derde sokar...

Sıladaki sevdiğim,
Şimdi yollarıma bakar...
Başka yâr sevdim diye,
Her gün burnuma kakar...

Duman inmiş Ulus'a,
Düşmüş yere kar...
Yâr aklıma gelince,
Gözümde kan akar...

16 Nisan 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Karahisar Kalesi

Karahisar Kalesi'ne,
Çıktım da inemedim...
Horon tepen yârimi,
Bir türlü göremedim...

Karahisar Kalesi'nin,
Kırık dökük burçları...
Yârimi düşünürken,
Ağarttım ben saçları...

Karahisar Kalesi'nde,
Dalgalanır albayrağım...
Kaybettim ben yârimi,
Gece gündüz ağlarım...

18 Aralık 1996, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Karşılıksız Sevgi

Ne heveslerle sevmiştim seni,
Çok bekledim görüşeceğimiz günü,
Anlamak istemedin güzelim beni,
Karşılıksız bıraktın benim sevgimi.

Mutlu olacağımı sandım sevginle,
Seviverdim ben seni her şeyinle,
Hayatı yaşamak isterken seninle,
Karşılıksız bıraktın benim aşkıma.

Sendin tek arzum, sendin emelim,
Gece rüyalarım, gündüzleri hayalim.
Deyince, bir ömür senle beraber olalım,
Karşılıksız bıraktın benim sevgimi.

Bildiğin halde sana olan sevgimi,
Düşünmedin hiç neler çektiğimi,
Gördüğün halde için için eridiğimi,
Karşılıksız bıraktın benim aşkıma.

31 Ekim 1995, Zeytinburnu

Mehmet Bicik

Kaybolan Sevdâm

Daldım,
Elyazması kitaplara,
Kaybolan sevdâmı aradım
Hattatların yazılarında...

Gülmeyi unutmuş
Güzellerin gözlerinde,
Konuşmaktan âciz
Bebelerin sözlerinde,
Eski sevdâları
Özleyenlerin özlerinde,
Kaybolan sevdâmı aradım
İnsanların bazılarında...

Kulak verip
Eski plâklara,
Aldırmadım hiç
Sararan yapraklara,
Bir başıma çıkıp
Bâkir topraklara,
Kaybolan sevdâmı aradım
Truva kazılarında...

17 Kasım 1998, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Kendini de Yaktın

Bigadiç'te parkta, garip garip gezerken,
Göründün de gözüme, kâlbimi yaktın...
Kararan dünyama bir ışık beklerken,
Kafamda cevapsız sorular bıraktın...

Söz vermiştin hani, ölümüne sevecektin.
Sevgimiz için her şeyini, hayatını verecektin.
Mutluluk bahçemize ayrılık tohumları ektin.
Hemen beni değil, kendini de yaktın...

7 Aralık, 2004 Salı
Burhaniye 17:10

Mehmet Bicik

Keşke

Dağlarda
Bir çoban olsaydım keşke! ..
Bir omzumda torbam,
Diğerinde sazım;
Haykırsaydım dağlara,
Özgürce, mertçe...
Yiğitçe
Mücadele ederken
Bir eşkiyayla,
Can verseydım keşke! ...

21 Ocak 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Kızım

Ahsen Tuğçe'me...
Yüzün hep gülsün, sen hep gül.
Ömür bahçende hiç solmasın gül.
Yaptığın her işin sonunda virgül,
Olmasın, her işini bitir kızım...

Doğru konuş, çok çalış, kazanan ol.
Dosdoğru, düz olsun gittiğin yol.
Hayatında neşe, sevinç olsun bol.
Gözyaşını, üzüntüyü yitir kızım...

Acı sözler, sineye batan oktur.
Dünyada dertsiz kimse yoktur.
Kırlarda çeşit çeşit çiçek çoktur.
En güzeli lâle, menekşe, itir kızım...

Takma hiç kafana dert, tasa.
Üzülme hiç birşeye, düşme yasa.
Öylesine çok bozulmuş ki piyasa.
Öğütür insanı kıtır kıtır kızım.

Azimli ol, ulaşmak için hedefe.
Adâletli ol, denk olsun hep kefe.
Lâf atıp da düzenbaza, çirkefe,
Kötü kişi de olsa kırma hatır kızım...

İlim öğrenmek için çok çalış.
Varlığa, kıtlığa, her zorluğa alış.
Sabırlı ol, yapma büyük dalış.
İnsan, âni kararlarla yıkılır kızım...

13 Ocak 2005, Burhaniye

Mehmet Bicik

Kızımın Kaderi Benzemesin Sana

Okuyup mühendis olacam dedin.
Kıskandın herkesi kafayı yedin.
Elindeki nimetin kadrini bilemedin.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

Yokken bir şey piyeyi deve yaptın,
Bir pire için tüm yorganları yaktın.
Utanmadan üzerime iftira attın.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

Herkese beni şikayet edip durdun.
Terk edince seni delirdin, kudurdun.
Taze çiçeğimizi kuruttun, soldurdun.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

Ruhunu her geçen gün ihtiras sardı.
Kin, nefret, haset senin kanında vardı.
Bir benim değil senin dünyanın kararı.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

Hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya taptın.
Gidemedin dosdoğru yoldan, saptın.
Bana bir değil, binlerce ayıp yaptın.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

Sendin, benden, sevgimden bıkan.
Sendin, güzel yuvamızı yakan yıkan.
Sendin, kızımızı boynu bükük bırakan.
Kızımın kaderi benzemesin sana...

19 Temmuz 2005, Burhaniye 23:10

Mehmet Bicik

Korkuyor musun?

Gözlerine hayran olduğum güzel,
Seni seviyorum, biliyor musun?
Yüreğim aşkımdan eriyip gider,
Kâlbimin yandığını görüyor musun?

Gece gündüz hep seni düşlerim,
Her şeye senin isminle başlarım,
Ne olur sen pişir benim aşlarım,
Bakalım beni doyurabiliyor musun? ...

Şu canım yoluna olsun fedâ,
Bizleri ayırmasın yaradan, Hüdâ,
Niye çıkmıyor senden ses sedâ?
Benle olmaktan korkuyor musun? ...

4 Kasım 1995, Zeytinburnu

Mehmet Bicik

Körpe

Plaja inmiş bir ceylân sanki,
İnsan görünce ürker kaçır...
Gözleri o kadar güzel inan ki,
Yaralı gönlümde yâre açar...

Uzanmış sâhile sere serpe,
Gizleyecek bir şeyim yok der gibi...
Çıtı pıtı, çok güzel, hem de körpe,
Yakıyor bakını acı biber gibi...

Baktıkça iştahını açıyor insanın,
Sağlık veriyor, hayat veriyor...
Ondan ayrı olmak ölüm inanın,
İnsan eridikçe daha da eriyor...

17 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Kötü Yazı

Çalışırdım gündüz gece,
Kesildi şimdi hızım benim...
Şiir yazardım hece hece,
Yazılmaz oldu yazım benim...

Yedirirdim özel özel,
Giydirirdim güzel güzel,
Söylerdim ninni gazel,
Yetim kaldı kızım benim...

Diyar diyar süründürdü,
Hasret, ayrılık ağları ördü,
Mutluluğu bana çok gördü,
Kötü yazılmış yazım benim...

Duygularımı kabarttı,
Beni hergün ağlattı,
Dertlerime dert kattı,
Kırık telli sazım benim...

Kırlarında dolaştığım,
Güzelliğine alıştığım,
Sevgiliyle seviştığım,
Hazan oldu yazım benim...

5 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Köy Çocukları

Sabahın erken saatinde çıkarlar yola,
Kimisi sığıra gider, kimi de tarlaya.
Vaktinde varırlar gidecekleri yere.
Canla başla çalışır köy çocukları...

Torbalarında vardır iki soğan, bir ekmek.
Yanlarında da oldu mu biraz çökelek,
Yoktur onlarda oturarak yemek yemek,
Hem gider, hem ekmek yer köy çocukları...

Ne hayallerle çıkarlar gurbet ele,
Senelerce çalışırlar eli boş dönerler geriye.
Kazandıklarını rahatça harcayamazlar bile.
Emeklerinin karşılığını alamaz köy çocukları...

Zekâları okumak için müsâittir.
Ellerinde okuyacak imkânları yoktur.
Garibin elinden elbet birisi tutacaktır.
Elin yardımıyla okumaya başlar köy çocukları...

Gurbet ellerde okurlar senelerce,
Bitirirler okullarını çalışarak gündüz gece.
Sonunda meslek hayatına atılınca,
Çalışır vatan, millet için köy çocukları...

29 Temmuz 1992, Meram/Konya

Mehmet Bicik

Kurtulamazsın

İçip içip dalma hülyâlara.
Çıkamazsın sonra insan içine...
Aldanırsan Öznur'a, Fulya'lara,
Kurtulamazsın gitsen de Çin'e...

2 Mayıs 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Küstüm

Dağları aşırın,
Dillere düşüren,
Huzur kaçıran,
Dile, küstüm...

Kocaya kalkan,
Yuvayı yıkan,
Mikrop kokan,
Ele, küstüm...

Kokusun yitirmiş,
Dikenin batırmış,
Sevgiyi bitirmiş,
Güle, küstüm...

3 Aralık 2000, Büyükdağdere

Mehmet Bicik

Lâle - Menekşe

Lâlelerden Menekşe'ye kaydı sevgim.
Uzarlarda Şimdi gönülden sevdiğim...

26 Nisan 1997 Ő. Karahisar

Mehmet Bicik

Lâleli Sevdâ

Olmadı tenhâda bir konuşmamız.
Bir lâle ile başladı bizim sevdâmız...

5 Mayıs 1997, Ş.Karahisar

Mehmet Bicik

Lâlezâr

Sevmiyorum artık duyuyorum nefret,
Yaralarım sarmadın durmadan azar...
Etmedin gönlüme zerrece merhamet,
Aşk, sevgi ne varsa bitirdin azar azar...

Ne çıkar olsa da dostun yazar,
Vefâsızsa sevdiğin, gönül verdiğin...
Dost bildiklerin mezarını kazar,
Unutulur yollarına gül serdiğin...

El üstünde tutulur yalancı, işgüzâr.
Yüzdürür gemisini havadan karadan...
Gönül şimdi yârsız, lâlesiz lâlezâr,
Dumanlı dağlar kalkmadı aradan...

17 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Liselim

Askerde şafak karalarken,
Yaralı gönlümü çaldı, liselim...
Yalnızlıktan sıkılıp dost ararken,
Sisli dünyama daldı liselim...

Gözleri vardı fal taşı gibi,
Bakışları ceylân bakışı gibi,
Sanki Leylâ'nın bir eşi gibi,
Aklımı başımdan aldı, liselim...

Ayrılık acısı cana tak edince,
Sabır dermânı bitip tükenince,
Herkes sevdiğini alıp çekilince,
Gurbete haber saldı, liselim...

Asker sevgiliden mektup gelince,
Sağlıklı, güzel haberler alınca,
Sevgili: "Seni seviyorum" deyince,
Gözleri parladı güldü, liselim...

15 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Maksadım

Yazdığım kahırlı, sitemkâr sözlerle,
Kâlbini kırmak değildi maksadım...
Resimlerine bakınca yaşlı gözlerle,
Sana haksızlık ettiğimi anladım...

Pişmanım seni çok üzdüğüme şimdi,
Beraber geçirdiğimiz günleri özlüyorum...
Bilmiyorum, aramızı bozanlar kimdi?
Geri döneceğin yolları gözlüyorum...

Derdin: Yolu sevgiden geçenler birgün,
Elbet kavuşacaklar zamanla birbirlerine...
Sevenler sevdikleriyle kavuştuğu gün,
Ben de ağlayarak bakacağım resimlerine...

5 Haziran 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Misâfirlik

Bir gün
Misâfirliğe gitsem...
Yollarda karşılasalar beni..
Rakkâseler
Halil İbrahim sofrasında
Bâdelerle ağırlasalar...
En güzel günümü yaşasam
O gün...

1 Aralık 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Mutlu Olmayı Aklımdan Sildim

Dertle, gamla dolunca gönlüm,
Yaşamayı ben anlamsız bildim...
Acıyla, kederle geçince ömrüm,
Mutlu olmayı aklımdan sildim...

Gurbette vakit geçireyim derken,
Bazen ağladım, bazen de güldüm...
Saçlarımın ağardığına bakmayın erken,
Ben bir kere doğdum, bin kere öldüm...

Sılama varıp annemi görünce,
Acıları unutup kendime geldim...
Babamın nasırlı ellerini öpünce,
Derin derin hülyâlara daldım...

Kaderimiz kötü, hâlimiz berbât,
Diyerek herkesin önünde eğildim...
Böyle mi geçecek koskoca hayat?
Deyince dışlandım, susunca sevildim...

15 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Nâdide Bir Çiçekti O

El bebek,
Gül bebek büyümüşü..
Herkes ağlardı
Dünyaya gelirken;
O,
Gülmüşü..
Babasının evinde,
Bir tekti
O...

Ele,
Avuca sığmazdı.
Güzeldi.
Cıvıl cıvıldı.
Gökte uçan kelebekt
O...

Umutla,
Neşeyle bakardı yarınlara.
Neşe saçardı etrafına.
Hayat bahçesinde
Nâdide bir çiçekti
O...

Büyüdü,
Hayâller âlemine yürüdü.
Kader,
Ağlarını ördü.
Düştü bir zâlim eline,
Çok acılar çekti
O...

Dayanamadı acılara,
Çekip gitti..
'Yeter artık,
bitti' deyip,
Hayat arkadaşını ekti
O...

7 Temmuz, 2005 Perşembe
Burhaniye 20:05

Mehmet Bicik

Nerdesin Sen?

Beydağı'na indi karlar,
Mavi gözlüm nerdesin sen? ..
Dünya bana geliyor dar,
Pamuk yüzlüm, nerdesin sen? ..

Yüzüm artık gülmez oldu.
Kimse hâlimi bilmez oldu.
Selâmların gelmez oldu.
Şirin sözlüm, nerdesin sen? ..

Çabuk soldu verdiğin güller,
Gözlere gölge kâküller,
Gününü gün ediyor eller,
Kâlbi közlüm, nerdesin sen? ..

16 Şubat 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Neyleyim?

Neyleyim ben, neyleyim?
Vefâsız yâri neyleyim?
Terk edip te sılayı,
Gurbeti vatan eyleyim...

30 Ekim 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Niye?

Dostça yaşamak varken güzelim,
Seven bu kâlbi kırmak niye?
Şirin sözlerle kandırıp sevgiliyi,
Sonra da ardından gülmek niye?

Sevelim, sevilelim derken Yunus,
Biz aldırış etmeyip dövüştümüz,
Onur kırmayı marifet bilmişiz,
İnsanların gururuyla oynamak niye?

Ben ayrılınca çok sevdiğim yârdan,
Nefret etmeye başladım bu hayattan,
Zaman oldu ağarmak bilmedi tan,
Sevgiliye hayatı zehir etmek niye?

Dün seni düşündüm diye söylerken,
Seni ve gelecekteki mutluluğumuzu derken,
Nereye gittin beni bırakıp da erken?
Yâri terk edip uzaklara gitmek niye?

1 Haziran 1996, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Niyetim

Salmanlı Ovası'nda bir kız,
Melûl, mahzûn, boynu bükük..
Yüzü kirli, rengi yağız,
Elbiseleri solmuş, şalvarı sökük...

Yüzü gülmez, gözlerinde yaş.
Yaşlılarından farkı, o bir yetim..
Dedesinin yanında kuramaz bağdaş,
Alıp kaçırmak onu niyetim...

8 Eylül 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Ondan

Her giden
Bir şeyler alıp götürdü benden...
Yalnızlığım,
Yarım kalmışlığım ondan...
Ondan hâlsizim,
Çâresizim...
Umutsuzluğum,
Mutsuzluğum,
Yurtsuzluğum ondan...

Her giden
Hayatımdan bir şeyler çaldı.
Gözlerimdeki yaş,
Gördüğünüz telâş,
Bu karbeyazı baş ondan...
Ondan üzülsüm,
Hüzünlü gülüşüm...
Arsızlığım,
Kararsızlığım,
Tutarsızlığım ondan...

Her biten aşk,
Beni de bitirdi..
Yanmışlığım,
Yanılmışlığım,
Bunalmışlığım ondan...
Ondan kaçıyorum,
Saçmalıyorum...
Çektiğim zulüm,
Şavru lan külüm,
Her an düşündüğüm ölüm ondan...

23 Aralık, 2004 Perşembe
Burhaniye 21:15

Mehmet Bicik

Oya Gözlü

Oya gözlerin, canlanır gözümde.
Baktığım her güzelde seni bulurum...
Dönmedim hâlâ duruyorum sözümde,
Dünyada olmasa âhirette senin olurum...

İster sev beni, ister gül, ister eğlen,
Vallahi seviyorum seni ölümüne...
Zor bulursun bu devirde candan seven,
Gel de bir son ver şu zâlim zulmüne...

4 Ocak 2004, Burhaniye

Mehmet Bicik

Ölümüm

Sevdim..
Günlerce
Hayaliyle yaşadım...
Ve,
Öldüm! ..

22 Kasım 1993, Gaziantep

Mehmet Bicik

Öperim

O kadar güzelsin,
Meleğim, perim...
Gamze yanağından,
Yakalarsam öperim...

Sevgilinin aşkıyla,
Yanan bir erim...
Çok uzak yoldan geldim,
Kurumadı hâlâ terim...

Yârim için terk ettim,
Edep ve ârım...
Sevdiğim elin olursa,
Bütün dünyayı yakarım...

7 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Özlerim

Mutluluk huzur dolu,
Bir yuvayı özlerim...
Geceleri karanlıkta,
Parlayan ayı özlerim...

Al al olan yüzleri,
Alev saçan gözleri,
Tahrik edecek bizleri,
İşveyle edâyı özlerim...

Murâda ermek için,
Gülleri dermek için,
Yâri kâlbden vurmak için,
Gerilen yayı özlerim...

Özlemlerimi bitirecek,
Beni vuslata erdirecek,
Memleketime götürececek,
Vâsitayı özlerim...

3 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Polyanna

Umutlarım yitik,
Yok tutunacağım bir dal...
İçmişim, sarhoşum körkütük,
Yok ayakta duracak hâl...

Oynadığım bir oyun: Polyanna.
Mutluluk ülkesine düşmez yolum...
Yok güveneceğim kardeş, bacı, ana.
Ölümü bekliyorum bağlı elim-kolum...

12 Eylül 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Sabahlarım

Bağın kırmızı lâleleri,
Açarlar benek benek...
Sabahlarım geceleri,
Hep seni düşleyerek...

Gözlerime kan iner,
Sen aklıma geldiğin an...
Umutlarım bir bir söner,
Yanımdan ayrıldığıın zaman...

Kırılır kolum-kanadım,
Ayrılık rüzgârlarından...
Dün gece seni andım,
Bahsettim hâtıralarından...

30 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Sen Gidince

Kırlarda otlanır taylar,
Dereler durmadan çağlar.
Sen gidince bu ellerden,
Geçmez oldu günler, aylar.

Şırıl şırıl akarken çay,
Akan suları şafaktan say.
Sen gidince bu diyârdan,
Doğmaz oldu güneş, ay.

Kuş olup ta uçamam ki,
Ben senden geçemem ki,
Sen gidince bu ellerden,
Aşk şerbetin içemem ki.

Sanadır sevgilim, sözüm.
Seni anlatır durur sazım.
Sen gidince buralardan,
Görmez oldu iki gözüm.

20 Mart 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Senden Ayrılacağım

Karar verdim, son sözüm:
Senden ayrılacağım...
Sende açsam da gözüm,
Senden ayrılacağım...

Yüreğim yansa, kavrulsa,
Yavrum yetim kalsa,
Darağacı kurulsa,
Senden ayrılacağım...

Acılarla kıvransam,
Hep ismini ansam,
Aşkınla yansam,
Senden ayrılacağım...

Geceleri düşüme girsen,
Yollarıma güller sersen,
Bana dünyaları versen,
Senden ayrılacağım...

Yalvarma artık boşuna,
Hayran değilim kaşına,
Bakmam gözünün yaşına,
Senden ayrılacağım...

23 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Seni Arıyorum

Köy köy,
Şehir şehir,
Seni arıyorum şimdi..
Rüyâlarımda geceleri,
Sıcak ellerini buluyorum
Ellerimde..
Ateşli dudakların
Dudaklarımda;
Deniz mavisi gözlerin
Gözlerimde,
Yol alıyoruz
Bir başka gezegende..
Sonra
Uyanıp apansız,
Seni arıyorum
Çiçek çiçek,
Petek petek,
Köşe bucak
Her yerde...
Ama
Yoksun sen,
Aradığım
Hiçbir yerde...
Seni arıyorum şimdi
Bütün güzellerde...

14 Nisan 1997, Kırca

Mehmet Bicik

Seni Daha Fazla Seveceğim

Her zaman her şeyi benden bekleme,
Hasrete, acılara yenileri ekleme,
Lütfen benden bir şey saklama,
Seni daha fazla seveceğim...

Gözlerini hep gözlerime çevir,
Kendini bana ölümüne sevdin,
Beni böl, parçala, yık, devir,
Seni daha fazla seveceğim...

Bırak kendini kollarıma ver,
Gönlümde bir tek sana ayırdım yer,
N'olur beni çok sevdiğini söyleyiver,
Seni daha fazla seveceğim...

Şiir yazmak şâirlere hastır,
Şiirlerim sana verdiğim birer pastır,
Gönlümdeki çağlayanları gel de sustur,
Seni daha fazla seveceğim...

Dilimden düşmeyen sevdâ sözüm ol,
Sevgiyle, aşkla bakan iki gözüm ol,
Yalnız benim sevgilim, güzel kızım ol,
Seni daha fazla seveceğim...

7 Şubat 1999, Ordu

Mehmet Bicik

Seni Hatırlarım

Çile yüklü duygularda,
Uyanılmaz uykularda,
Okuduğum öykülerde,
Ben hep seni hatırlarım...

Düşünürüm gündüz gece,
Satır satır, hece hece,
Çözülmez bilmecelerde,
Ben hep seni hatırlarım...

Nisanda yağmur yağarken,
Mutlu günlerimi ararken,
Anam hamur kararken,
Ben hep seni hatırlarım...

Dileklerde, niyazlarda,
Zemheride ayazlarda,
Baharlarda, yazlarda,
Ben hep seni hatırlarım...

Dinlediğim türkülerde,
Şiirlerde, şarkılarda,
Çekildiğim sorgularda,
Ben hep seni hatırlarım...

Güllerde, yâseminlerde,
Duâlarda ve âminlerde,
Ettiğim tüm yeminlerde,
Ben hep seni hatırlarım...

19 Şubat 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Seni Sevmek

Seni sevmek...
Bir an bile olsun
Unutup tüm acıları, kederleri
Atıvermek
Denizin maviliğine kendini...

Seni sevmek...
En yüce sevdâları terk edip,
Çekilivermek
İpissiz bir adaya..
Sonra,
Doyasıya yaşamak
Güzellikleri, mutlulukları...

Seni sevmek...
Hiç ölmeyecekmiş gibi
Keyifle,
Umutla bakmak
Yarınlara...
Çomak atmak
Dünyanın dört bir yanına...

11 Kasım 1994, Kumkapı

Mehmet Bicik

Seni Unutmayı O Kadar İstedim Ki

Seni unutmayı o kadar istedim ki,
Sılamı terk ettim gittim uzaklara...
Takılıp kalmadım kurulan tuzaklara,
Seni unutmayı o kadar istedim ki...

Gözlerimi dikmedim hiç uzayan yollara.
Dönüp de bakmadım geçen yıllara.
Hiç inanmadım seni hatırlatan fallara.
Seni unutmayı o kadar istedim ki...

Gözlerin, sesin bilmiyorum inan nasıldı?
Senle yaşananlar birkaç günlük fasıldı.
Aklıma sen gelince suratım asıldı.
Seni unutmayı o kadar istedim ki...

22 Şubat 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Seni Yaşamak

O kadar güzelsin ki;
Gönlüm ferahlıyor,
Gözlerim dört açılıyor
Seni görünce...

O kadar incesin ki;
Ellerim titriyor
Seni kırarım diye...

O kadar kibârsın ki;
Hayran olmamak
Elde değil...

O kadar baharsın ki;
Seni yaşamak geliyor
İçimden.
Deniz kıyısında,
Plajlarda..
Dağ başında,
Serin çam altlarında,
Soğuk su kenarlarında...

O kadar yazsın ki;
Kavrulup gidiyorum
Sıcaklığından,
Bir Ağustos günü,
Buğday tarlasında,
Elimde orakla...

O kadar kışsın ki;
Sıcak yatağımda,
Buz tutuyor
Her yanıma
Seni düşündükçe..
Kar topu oynayasım geliyor
Gecenin ikisinde
Seninle, sabahlara dek...

22 Ağustos 1994, Kırca

Mehmet Bicik

Sensiz Bir Ölüyüm Ben

Sanma
Sensiz çok mutluyum,
Günümü gün ediyorum,
Her gece eğleniyorum...
Aşklarımı,
Sevdâlarımı,
Umutlarımı,
Yarınlarımı
Alıp gittin..
Sensiz bir ölüyüm ben
Aslında,
Beni de götürmüştün giderken...

Sanma,
Güneş farklı doğuyor,
Yapraklar yemyeşil kalıyor,
Gönlüm huzur buluyor...
Dinmek bilmez sızım,
Durmak bilmez hızım,
Dünya tatlısı kızım da gitti
Sen gidince..
Sensiz bir ölüyüm ben
Aslında,
Beni de götürmüştün giderken...

Haykır,
"Seni seviyorum" diye,
Herkes dinlesin.
Ben seninleydim hep,
Sen de benimlesin.
Gel de
Hayatıma bahâr gelsin.
Sensiz bir ölüyüm ben
Aslında,
Beni de götürmüştün giderken...

14 Temmuz, 2005 Perşembe
Burhaniye 10:40

Mehmet Bicik

Sensiz Ne Yaparım?

Sevdiğim beni bırakır gidersen,
Sensiz ne yaparım, yaban ellerde?
Geçmiş unutup da ah edersen,
Sensiz ne yaparım, yaban ellerde?

Oralardan hiç haber vermez isen,
Akıttığım gözyaşlarımı silmezsen,
Bir daha "Seni seviyorum" demezen,
Sensiz ne yaparım, yaban ellerde?

Bahar tez geçip solarsa güller,
Seni benden ayırırsa annengiller,
Eğer sana sararsa yaban eller,
Sensiz ne yaparım, yaban ellerde?

Canımı verirken ben yoluna,
Gidip gönül verirsen elin oğluna,
Başkası girerse senin koluna,
Sensiz ne yaparım, yaban ellerde?

2 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Sensiz Olmuyor

Çok üzdün gönlümü,
Aklımdan çıkmaz sözlerin..
Geçse de uzun yıllar,
Boş hâlâ kâlbimde yerin...
Issız gecelerde
Apansız rüyama girersin..

Tam her şeyden
El etek çekmişken
Seni özlerim...
Badem gözlerin gelir aklıma...
Sensiz bu gönlü
Daha fazla yakma.
Her şeyi sineye çektim
Yolunu gözlerim...

Senle
Olmayacağını bilerek,
Senle olmak isterim yeniden...
Rüyalarımda da olsa
Tutmak isterim ellerinden...

Bliyorum,
Senle olmaz...
Anla artık!
Sensiz de olmuyor...

26 Ağustos 2005, Burhaniye

Mehmet Bicik

Sensizim

Çekip gittin ansızın.
Tutuldu dilim, ağızım.
Dinmez artık kâlb sızım.
Sensizim âh, sensizim...

21 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Sensizliğe Ağladım

Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...
Verdiğin acıları,
Çektirdiğini sancıları,
Döktürdüğün gözyaşlarını
Bıaktım bir yana;
Sıcaklığını,
Saflığını,
Geleceğe dâir umutlarını
Düşünüp,
Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...

Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...
Yıktığın yuvamı,
Bitirdiğini havamı,
Kafama vurduğun tavamı
Bıaktım bir yana;
Beraber döktüğümüz yaşı,
Gezdiğimiz dağı-taşı,
Yediğimiz aşı
Düşünüp,
Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...

Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...
Evden çekip gitmeni,
Bedduâlar etmeni,
Izdırap çekmeyi öğretmeni
Bıaktım bir yana;
Kesilmeyen hızımızı,
Boynu bükük kızımızı,
Kötü yazılmış yazımızı
Düşünüp,
Bu gece ilk kez
Sensizliğe ağladım...

4 Temmuz, 2005 Pazartesi
Burhaniye 20:05

Mehmet Bicik

Sensizliğe Çoktan Alıştım

Sensizliğe
çoktan alıştım...
Umrumda bile değilsin artık..
Ne yapıyorsun,
ne ediyorsun diye
kafa yormuyorum
sabahlara dek...
Kimle,
ne halt yediğin de
önemli değil hiç...

Çoktan
alıştım sensizliğe...
Hayatla
yeni tanıştım sen gidince..
yeni yeni tanıdım insanları..
Sen gidince,
Seni görünce anladım
bir insanın ne kadar alçalabileceğini...

Sensizliğe
çoktan merhaba dedim...
Sanmıştın,
"Yemek bile yapamaz,
çamaşırını yıkayamaz,
ayaklarının üstünde duramaz bensiz"..
Bırak ayaklarımın üzerinde durmayı,
Hem de uçuyorum sensiz..
Aramıyorum geçmişi,
Severek, gülererek yapıyorum her işi..

İmkânsızdı
mutluluk benim için..
Şimdi hayâlini bile kurabiliyorum..
Aklıma gelmezsen sen,
daha huzurlu olabiliyorum..
Ve aramıyorum kendimi
başka âlemlerde,
kendimi
koyduğum yerde bulabiliyorum...

Yeni yeni anladım,
Hayatın senle cehennem olduğunu..
Yeni yeni anladım,
Senin ne kadar alçaldığını...

Ve çoktan anlamıştım,
bu işin senle olmayacağını...

3 Temmuz 2005, Burhaniye 23:00

Mehmet Bicik

Sensizlik Ölüm

Ayrılığına katlanmak, ölümden zor.
Hayatım tükeniyor acıyla, elemle..
Sensiz yüreğim yanıp kavruluyor,
Ellerini arıyorum en sıcak düşlerimle,
Nedir çektiğim acılar gel de bana sor..

Tükenip gider sensiz kahrolası zaman.
Uzaktadayım şimdi senden çok uzak..
Gayri yan baba hasretiyle, sen de yan.
Çözülmez ne yapsan da kurulan tuzak,
Ellerim ellerinden çok uzak olduğundan..

Bakma minik kuşum gelir diye yollara,
İçim can atıyor ama gelemiyorum sana..
Çiğeri mi parçalama gidip başka kollara,
İnan sensiz olmak ölüm geliyor bana,
Kendimi yakarım vermem seni yâd ellere..

12 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Sevdâ Türküleri

Bigadiç'in ayranı,
Geldi Kurban Bayramı.
Kınamayın a dostlar,
Oldum onun hayranı.

Çiçekler solmuş açmıyor.
Alyanaklım artık bakmıyor.
Vazgeç ana inadından.
Gönül onu bırakmıyor.

İlyaslar'ın ovası,
Ocaktadır tavası,
Benim yâri sorarsanız,
Yerindedir havası.

Hisarköy'de var hisar,
Bir incecik yel eser,
Gözlerini görünce,
Ben oldum ona esir.

Bigadiç'e gide gele,
Aşık oldum bir güzele.
Ayırıldım ben ondan,
Gözyaşım sile sile.

Kırca'nın bayramları,
Kavuşturur sevenleri.
Acep cennete koyarlar mı
Yâr yolunda ölenleri?

29 Haziran 1995, Cağaloğlu

Mehmet Bicik

Sevdânın Tadı

Ne
Bu sevdânın
Bitmesini isterdim,
Ne de
Başka bir
Sevdâya başlamak...
Mutluluklarla,
Güzelliklerle dolu
Bir hayat sürerken...
Tam,
Sevdâ Baharı'nda
Doyasıya
Aşk yaşarken,
Sevdânın tadını
Çıkarırken...
Ne
Bu sevdânın
Bitmesini isterdim,
Ne de
Başka bir
Sevdâya başlamak...

10 Eylül 1994, Kırca

Mehmet Bicik

Sevemedim

Ben,
Tek seni sevdim.
Bir de
Kızımı...

Kısa dönen yazımı,
Dinmek bilmez sızımı,
Bitmek bilmez hızımı,
Sevemedim...

Kötü yazılmış yazımı,
Tutamadığım ağızımı,
Çıktığınca bağırın avazımı,
Sevemedim...

Havada kavrulan közümü,
İyilik isteyen özümü,
Gurur yaptım, çözümümü,
Sevemedim...

12 Ekim, 2004 Salı
Burhaniye 04:45

Mehmet Bicik

Sevemedim Buraları

Sevemedim buraları,
Bulamadım araları,
Gel gidelim buralardan,
Unutalım sevdâları...

Gelen vurur, giden vurur.
El sözü çok ağır olur.
Gel gidelim bu diyârdan,
Kırılacak onur-gurur...

Güzel günler tez geçer,
El yürekte yâre açar,
Gel gidelim bu ellerden,
Kalırız sonra nâçar...

11 Şubat 1997, Kırca

Mehmet Bicik

Sevemem Ben Başkasını

Şâhit olsun güneş ve ay,
Sevmeyeceğim başkasını...
Hedef olsa ok ve yay,
Sevemem ben başkasını...

Yârenlerim ağlasalar,
Beni derde bağlasalar,
Yüreğimi dağlasalar,
Sevemem ben başkasını...

Dağ başında yalnız kalsam,
Gâipten bir haber alsam,
Sevgiliye haber salsam,
Sevemem ben başkasını...

Yâr yüzünden oldum derbeder,
Gecem gündüzüm acı, keder,
Alyazmalım sitem eder,
Sevemem ben başkasını...

Bu dünya fânidir gelir geçer,
Geçer ama, yürekte yâre açar,
Suna boylum benden kaçar,
Sevemem ben başkasını...

1 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Sevgi Emek İster

Sevgi
Dilenilmez,
Hak edilir...
Hak eden insan da
Çandan,
Ölümüne sevilir...

Seven için
Seve seve can verilir..
Gerçek seven uğruna
Bir hayat tüketilir...

Sevenin elinden
Ağu olsa içilir..
Seven için nelerden,
Nelerden geçilir...

Sevgi, emek,
"Seni seviyorum" demek,
Karşılık görmek ister...

Sen
Hak etmedin ki
Sevmeyi, sevilmeyi..
Göze alamazdım uğruna
Bir ömür tüketmeyi...

Sevgi, yürek
Ve de
Emek ister gülüm...

16 Temmuz, 2005 Cumartesi
Burhaniye 23:55

Mehmet Bicik

Sevi

Sev!
Öyle bir sev ki;
Ölümün,
Sevi yüzünden olsun! ...

7 Ağustos 1998, Kırca

Mehmet Bicik

Seviyor musun?

Elâ gözlü güzel yârim,
Söyle beni seviyor musun?
Geceler boyunca beni düşleyip,
"Seni seviyorum" diyebiliyor musun?

Sensiz dünyanın dar geldiğini,
Yaşamın büyük bir kusur olduğunu,
Göz yaşlarımın akan sele döndüğünü,
Söyle bir tanem biliyor musun?

İstemiyorum bu hayatı sensiz yaşamak,
Düşünmüyorum sensiz bir yuva kurmak,
Eğer varsa bu aşkın sonunda ölmek,
Ölürüm diyerek haykırabiliyor musun?

Sensiz bu dünyada mutlu olamam,
Biliyorsun sensiz bir hayat yaşayamam,
Ben ölsem bile seni asla unutamam,
Sen de unutmayacağına yemin ediyor musun?

Yolu sevgiden geçen insanlar bir gün,
Bir yerde karşılaşılır yarın veya bugün,
Karşılacağımız günü özlüyorum hergün,
Sen de kavuşmayı ümit ediyor musun?

Mehmet'in hiç vazgeçer mi senden?
Çekmediği ne kaldı senin elinden?
Ayrı olur mu hiç seven sevdiğinden?
Sen de benim gibi düşünüyor musun?

27 Mayıs 1996, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Sırlı Şiše

Kadehimde içki aklımda yâr,
Geçmişini anıp yanıyorum için için...
Bakıyorum dünyada hepimize yer var,
Biz niye sığamadık dünyaya? Niçin? ..

Yüzümde tebessüm kâlbimde sızı,
Yaşıyorum hâlâ kahrolası dünyada...
Mutluluğu arıyorum geceleri rüyâda,
Bulamıyorum gönlümü çalan hırsızı...

Kalacağım karanlık kuytu bir köşede,
Kimse duymayacak belki öldüğümü...
Görenler benim sürekli güldüğümü,
Sanacaklar işin sırrını şişede...

24 Ocak 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Son Dem

Gönlüm,
Son demini yaşar şimdi...
Yapraklar değil,
Umutlarımdı sararan...
Gökyüzü değil,
Yarınlarımdı karararan...
Sen gittin ya,
Gönlüm hiç bahar görmeyecek...
Hazan mevsimim,
Hiç bitmeyecek artık...

2 Temmuz 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Son Durak

Kadınım, kısrağımsın.
Evim, barkım, bağımsın.
Kapalı tüm yollarım,
Sen benim son durağımsın..

7 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Sonumuz Bağlı

Ben garip, sen çaresiz.
Elimiz, kolumuz bağlı..
Doğuştan ikimiz de kadersiz,
Mutluluk yolumuz bağlı..

Gökyüzü değil, bahtımız kara.
İkimiz de yürekten almışız yara.
Ne yapsak derdimize bulunmaz çâre.
Geçmişimiz değil, sonumuz da bağlı..

13 Nisan 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Sorma Anne

Neden mektup yollamıyorsun diye sorma,
Kuş uçmaz, kervan geçmez yerdeyim anne..
Niçin üzüntülüsün, kederlisin diye sorma,
Kesem yine boşaldı çok dardayım anne..

Annesiz, babasız biter mi bu gurbet?
Bir de yâr eklenince çekilmez olur elbet.
Ayrılığa katlanmak zorundayım ilelebet,
Diyerek kendimi teselli ediyorum anne..

Mehmet der ki, muhtâcım size her yaşımda,
Yatsam derin uykulara sen varsın aklımda.
Dün gece geçmişe şöyle bir göz attım da,
Pişmânım sizi üzdüğüme, ardayım anne..

Ekim 1993 Gaziantep

Mehmet Bicik

Söyleyemiyorum

Dilimin ucuna geliyor,
Sana diyemiyorum,
Söyleyemiyorum bir türlü...
Neyi mi?
Senden vazgeçtiğimi,
Seni unuttuğumu...

11 Kasım 1994, İstanbul

Mehmet Bicik

Sürmelimi Görmeyince

Ayrılalı yıllar oldu,
Verdiğin o güller soldu...
Gözlerim yaşla doldu,
Sürmelimi görmeyince...

Bende sabır, tâkat bitti,
Sen yanımda olmayınca...
Heveslerim bir bir gitti,
Murâdıma ermeyince...

Dağ dağa yaslanır mı,
Geçitler yol vermeyince? ...
Delî gönül uslanır mı,
İnce bele sarmayınca? ...

Eğil yazmalım eğil,
Sevemem eğilmeyince...
Mesûd olmak mümkün değil,
Yâr koynuna girmeyince...

19 Mart 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Şanlı Bigadiç'im

Mâzisi çok uzaklara dayanan,
Arkasında tapu gibi kalesi olan,
Olmuş bir çok millete vatan,
Benim şanlı Bigadiç'im..

Uğramış bir çok kavmin istilâsına,
Gelmedik kalmamış halkının başına,
Gelindiğinde 30 Haziran 1920 yılına,
Uğradı Yunan işgâline, çilekeş Bigadiç'im..

Çekmediği kalmadı pis Yunan'dan,
Değerli yiğitleri alındı elinden,
Türklüğe vurulan gâvur belinden,
Nasibini aldı, sitemkâr Bigadiç'im..

Bigadiç'te kalmadı taş, taş üstünde,
Anneler mermi taşır oldu sırtında,
Yiğitlerin de azığı bitti torbasında,
Yıkıldı, yakıldı, virâne Bigadiç'im..

Gelindiğinde 4 Eylül 1922'ye,
Kükredi Bigadiç bütün yiğitleriyle,
Kalmadı bir tek Yunanlı bile,
Temizlendi elden, harâbe Bigadiç'im..

Mehmet der ki: Bigadiç bundan sonra güle,
Eski günler bir daha geriye gelmeye,
Allah nice mutlu günler göstere,
Türklük aşkıyla yanan tüm Bigadiçliye..

10 Eylül, 1994 Kırca

Mehmet Bicik

Şiir Yazmak

Şiir yazmak;
Ekmek yer,
Su içer,
Hava teneffüs eder gibi...

Şiir yazmak;
Güzel sever,
Çirkine söver,
Denize girer gibi...

Şiir yazmak;
Al yazmalı güzeller,
Kıraç köyler,
Türkü söyler gibi...

Şiir yazmak;
Acı biber,
Kahraman er,
Alında ter gibi...

14 Eylül 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Tahtakuruları

Gecenin ikisi..
Uzandım
Gıcırdayan ranzama,
Seni düşünüyorum...
Aklımda,
Sen varsın..
Yanımda da
Sâdik dostum,
Radyom;
Bir de
Ellerime,
Alnıma öpücükler konduran
Tahtakuruları,
Sivrisinekler...
Aklımda
Sen varsın şimdi.
Başka
Kim olabilir ki? ..

22 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Tâlih Kuşu

Dönmemek için sana geri,
Yaktım gemileri bir bir...
Uykusuz geçirdiğim geceleri,
Sana yazdığım şiirler bilir...

Talih kuşu konarsa başa,
Bir ömre bedel an gelir...
Girersen onsekizli yaşa,
Sular çok çabuk ılır...

Kâlbim hücrelerde,
Şimdi yalnız kalır...
Mehtâplı gecelerde,
Bir el beni benden alır...

Bizi bizde arayanlar,
Tâ çok uzaklarda bulur...
Bizimle yola çıkanlar,
Bir yaşar, bin kere ölür...

5 Nisan 1997 Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Tekme

Mutlu bir gece geçirmek varken,
Mâzîyi anıp yaramı deşme...
Vefâsız, ellerle gülüp oynarken,
Benim iki gözüm iki çeşme...

Hayat bu değil, cehennemdeyim sanki..
Kaynar sular dökülür her gün başımdan...
Yıllar sonra yaşadığım öyle bir an ki,
Umulmaz tekme yedim hayat arkadaşımından...

Ne yapsam artık, doğrulmaz belim.
Bu gidişle toplayamam iki yakamı...
Korkuyorum belâya girecek elim,
Kendim bitireceğim kahrolası hayatımı...

30 Ekim 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Tesâdüf

Bir tesâdüftü
Şebin'de karşılaşmamız..
Bir anda
Alevlenen aşkımız,
Tesâdüftü...

Bir yaz günü evlenmemiz,
Dellenince
Beraber dellenmemiz,
Tesâdüftü.

Alın yazımız,
Tesâdüfen yazılmıştı..
Tesâdüfen olmuştu
Kızımız...

Yaşamamız,
Bazı engelleri aşmamız,
Bitmeyen kavgamız,
Hepsi birer tesâdüftü...

Tesâdüftü
Yaşadıklarımız..
Yaşayamadıklarımız da
Tesâdüftü...

Hayat,
Tesâdüflerden ibâret değil..
Ama
Bizim aşkımız,
Hayatımız,
Umutlarımız
Tesâdüfen bitti.

Tesâdüftü
Bizim aşkımız...
Başlaması da
Bitmesi de tesâdüftü...

1 Ağustos 2005 Burhaniye 09:15

Mehmet Bicik

Türküler

Ümitle söylenen sevdâ türküleri,
Sevgililerin gönlünde taht kurar...
Annelerimizin, bacılarımızın dilinde,
Hasret türküleri lezzet bulur...

Bizi karlı dağlar ardına götürür,
Kaygımızı, kederimizi onlar bitirir,
Sevgiliyi alıp ayağımıza getirir,
İnsan türkülerde hayat bulur...

Onlardan öğreniriz, Yemen'i, Muş'u.
Onlarla alırız biz inişi, yokuşu.
Dinleyenin durur hayat akışı.
İnsan türkülerde rahat bulur...

Gurbette şimdi türkülerimiz dinlenir.
Cezâyir'de, Çanakkale'de dillenir.
Sevgililer söylediği türküyle bellendir.
İnsan türkülerde murâd bulur...

4 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Tütün

Kadehimde içki
Aklımda yâr...

Gönülde
Eski sevdâlar...

Başımdan
Eksik olmaz belâlar...

Takabamda tütün,
Sar, Allah'ım, sar...

Ahsen'siz, ah sensiz
Dünyada benim ne işim var? ..

13 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Uçan Çavuş

Dışarıda
yağmur yağıyor.
Hava, sisli..
Bulutlar uçuyor
Gökyüzünde...
Uçan Çavuş,
Fahri
ve ben,
Malatya'yı seyrediyoruz,
Koğuşun penceresinden! ...
Gençlik günlerimizi
Yâd ederek...

19 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Umut

Gururumu kırıp çektin gittin.
Şimdi sensiz daha mutluyum..
Yeni bir hayat kurdum kendime.
Yarınlarımdan da umutluyum..

8 Aralık 2001, Burhaniye

Mehmet Bicik

Umut Kapım

Unutmadım seni, gözüm yollarda,
Geleceğin günü iple çekiyorum...
Teselli aramadım yalancı fallarda,
Falcıların tümüne gülüp geçiyorum...

İlk gözağrım, sevgilim, umut kapım.
Sen gidince inan, çok değişti yapım.
Sensin benim evim, barkım, tapum.
Gelesin diye kollarımı bir sana açıyorum...

17 Mayıs 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Unutmadım

Gurbeti vatan eyledim.
Yüreğime taş bağladım.
Gece gündüz hep ağladım.
Unutmadım, unutamadım...

Acı çektim, hep inledim.
Özleminle türkü dinledim.
Bir olan derdim binledim.
Unutmadım, unutamadım...

Sordum seni çiçeklere,
Parkta oynayan çocuklara,
Baktıkça vitrinde oyuncaklara,
Unutmadım, unutamadım...

Yıllar geçti, ömür bitti.
Dertler çoğaldı, huzur bitti.
Nefret arttı, özür bitti.
Unutmadım, unutamadım...

Kavuşmak için hayal kurdum.
Her gördüğüme seni sordum.
Beklemekten artık yoruldum.
Unutmadım, unutamadım...

3 Kasım, 2004 Çarşamba
Burhaniye 22:54

Mehmet Bicik

Unutmak İstiyorum

Unutmak istiyorum seni,
Gönderdiğin lâleyi,
O sıcacık öpücüklerini,
Tatlı tatlı sözcüklerini,
Senden kalan tüm hâtıraları...

Unutmak istiyorum,
Okul çıkışlarında bekleyişleri..
Sevinçle,
Seni görürüm ümidiyle
Bigadiç'e gelip,
Üzüntüyle ayrılışları,
Unutmak istiyorum...

Unutmak istiyorum,
Seni,
Sensizliği,
Tüm her şeyi...
Bigadiç'i bile...

14 Mayıs 1995, Kumkapı

Mehmet Bicik

Unutmaya Çalışıyorum

Geçmişle hesaplaşmayı bıraktım bir yana,
İçimdeki benle barışmaya çalışıyorum...
Kül olsam da senin aşkınla yana yana,
Gönlümdeki seni unutmaya çalışıyorum...

Kapattım hâtıra defterlerimi attım dolaba,
Senle yaşananları unutmaya çalışıyorum...
Yalvardım yakardım hatâlarım için Çalap'a,
Yeni yeni kendime gelmeye çalışıyorum...

30 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Ümitli Bekleyiş

Günlerce
Aç, susuz,
Uykusuz kaldığın
Oldu mu hiç?
Geceler boyu
Uyumamayı,
Sevgiliyi düşünmeyi
Hiç denedin mi?
Sabahın
İlk günışığıyla
O'nun da doğacağını
Ümitle,
Sabırsızlıkla,
Beklediğin oldu mu?

Sabahleyin
Erkenden kalkıp
O'nu aradın mı,
Belki,
Görürüm ümidiyle?
Göremeyince,
O'na kavuşamayınca,
Kahrolduğun,
Günlerce,
Hasta yatağında
"Belki gelebilir! " diyerek
Ümitlendiğin,
"Ya gelmezse" diyerek
İçini yediğin oldu mu?
Olur sevgilim.
Sen de beni
Canevinden
Seversen...

18 Kasım 1993, Gaziantep

Mehmet Bicik

Ümitsiz Aşk

Bir ümitsiz aşkı benimki sevgilim,
Bunu ben baştan beri biliyorum..
Yıllar geçmiş olsa da aradan,
Ben seni aklımdan silemiyorum..

Önce dâvet edip sonra kaçıyorsun,
Beni binbir düşüncelere itiyorsun,
Kızım, bir düşünsene ne yapıyorsun?
Ben sana akıl sır erdiremiyorum..

Yalnızlığımı paylaşmak istiyordum senle,
Özlemlerimi anlatmak istiyorum bak dinle,
Ben eridim gittim senin sevginle,
Sevgime karşılık göremiyorum..

Sevmiyorsan artık söyle bileyim,
Dinmeyen gözyaşlarımı mendil ver sileyim.
İstiyorsan mezara canlı gireyim,
Senden başka yâr sevemiyorum..

Mehmed'im aldı derin bir yâre,
İlknur'suz bulunmaz bu derde çâre,
Selâm söyleyin benden nazlı yâre,
Ondan başkasını düşünemiyorum..

26 Mayıs 1996, Cevizlibağ

Mehmet Bicik

Vasiyet

Mâlûm an gelir,
Boyun eğersem kader yazıma;
"Kızının özleminden,
Karısının sözlerinden
Öldü."

Yazın mezar taşıma! ..

19 Kasım, 2004 Burhaniye

Mehmet Bicik

Vazgeçtim Ben

Geceleri rüya görmekten,
Gündüzleri hayal kurmaktan,
Gönlümü harâp etmekten,
Vazgeçtim ben...

Resimlerde özlem gidermekten,
Gizli sevdâ çekmekten,
Mutluluğu özlemekten,
Vazgeçtim ben...

Sana olan sevgimden,
Ailene olan ilgimden,
Kendime eş bildiğimden,
Vazgeçtim ben...

Dağları aşmaktan,
Diyar diyar dolaşmaktan,
Gizli gizli bakışmaktan,
Vazgeçtim ben...

29 Ağustos 1994, Kırca

Mehmet Bicik

Vefâsız Sevgili

Bir hayli oldu gurbete düşeli,
Yüzüm gülmez Eğribel'i aşalı,
Ben ağlıyorum eller hep neşeli,
Hâlin nicedir diye soran olmaz...

Bir yârim vardı delice sevdiğim,
O canımdı, hem de gözbebeğim,
Onunla da ayrıldı yollar n'ideyim?
Hiç kimsecikler derdimi bilmez...

Haykırsam dağa taş, kuşa kurda,
Duyar mı acep, uzaklardaki yâr da?
Yalvarsam, yakarsam olur mu burda?
Vefâsız sevgiliden cevap gelmez...

12 Mayıs 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Vuslat Bize Çok Uzak Gülüm

Gönül kırık, kâlp kırık..
Mahvettik herşeyi batırdık..
Bitmez artık bu ayrılık..
Vuslat bize çok uzak gülüm...

Sevenler hep bir bir gittiler.
Beni, benliğimden ettiler.
Gün geldi, bir pula sattılar.
Vuslat bize çok uzak gülüm...

Gözlerim çok uzaklara daldı.
Nazlı yâr bir haber saldı.
Kavuşmamız mahşere kaldı.
Vuslat bize çok uzak gülüm...

11 Temmuz, 2005 Pazartesi
Burhaniye, 17:00

Mehmet Bicik

Yalnızlık

Yalnızlık, Allah'a mahsus,
Yanma! ..
Kimseden bahsetme, sus!
Geçmişi de anma! ..

Yalnızım şimdi yapayalnız,
Yaşadığım yer dört duvar...
Gökte kayarken yıldız,
Belki beni bir anan var! ..

Yalnız geliyor insan dünyaya,
Yaşarken de yalnız olmalı...
Daldığında ıssız gecelerde rüyâya,
İnsan yalnızlığında kendini bulmalı...

Yalnızların dostu Hızır olmalı...
Yalnızken de insan huzur bulmalı...

17 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Yama

Unut gönlüm unut artık,
Acı, tatlı yaşanan ne varsa...
Yama tutmaz bu yırtık,
Döner gelirdi vefâlı yârısa...

Gönül yorgun, deliye döndü.
Yâr gelir diye yol gözlerken...
Düzen bozuldu, ocak söndü.
Mutlu, huzurlu yuva özlerken...

Sevgi, aşk, özlem, umut,
Yalan imiş bütün kelimeler...
Mutlu olmayı artık unut,
Umutları aldı götürdü Alime'ler...

16 Şubat 2002, Kırca

Mehmet Bicik

Yanar Yüreğim

Gönül yaralı, göz yaşlı.
Tutmaz elim, kolum, kanadım...
Kalmadı dünyada emelim, tadım.
Ne varsa götürdü, bir kalem kaşlı...

Kâlbim kavrulur, avuçlarım kanar.
Başımdan eksik olmaz belâlar.
Mâzîde kaldılar Alime, Râbiâlar,
Şimdi sıkılır canım, yüreğim yanar...

13 Ekim 2003, Burhaniye

Mehmet Bicik

Yanıma Gel

Bigadiç'ten çay akar.
Güzele herkes bakar.
Baygın bakma sevdiğim,
Bakışın canımı yakar...

Yanıma gel, yanıma.
Kan damlar yanağıma.
Seviyorum, yâr seni.
Hem dinime, imanıma...

Bigadiç.. Gören bilir.
Kızları çok cilvelidir.
Gel Yârim konuşalım,
Aşkın beni delirtir...

Bigadiç'ten geçersin,
Yayla suyu içersin,
Fazla bakma sevdiğim,
Sinemde yâre açarsın...

Yanıma gel, yanıma.
Kan damlar yanağıma.
Seviyorum, yâr seni.
Hem dinime, imanıma...

15 Nisan 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Yâsemen'e Mektup

Senin yoluna ömrümü adadım,
Seni sevdiğimi bilmedin, Yâsemen! ...
Vuslat için ağladım gecelerce,
Göz yaşlarımı silmedin, Yâsemen! ...

Gece gündüz peşinden koştum,
Yüzüme bir kere gülmedin, Yâsemen! ...
Bekledim seni gözüm yollarda,
Cesâret edip te gelmedin, Yâsemen! ...

Kalbimi yalnız sana verdim,
Nimet bilip te almadın, Yâsemen! ...
Gönül köşkümü sana hazırladım,
Gelip te içinde kalmadın, Yâsemen! ...

14 Mayıs 1998, Malatya

Mehmet Bicik

Yazık Olacak

Dumanlı dağlarırna,
Hazansız bağlarırna,
En güzel ağlarırna,
Yazık olacak...

Gndzlere, gecelere,
Satırlara, hecelere,
Çektiğim acılara,
Yazık olacak...

GneŖe ve aya,
Bozulan havaya,
Sevgiye, sevdâya,
Yazık olacak...

Tutunduğum dala,
GemiŖe ve hâle,
Umutsuz istikble,
Yazık olacak...

14 Aralık 2000, Büyükdağdere

Mehmet Bicik

Yazıklar Olsun

Geçsin bu günler,
Bitsin gördüğüm rüyâlar,
Yok olsun kurduğum hayaller,
Hayallerimi yıkana yazıklar olsun...

Bitmez vaatlerle kızını sevdirene,
Sonra da yüzüstü bırakıverene,
Orada burada dedikodular yapana,
Bizi ayırana yazıklar olsun...

Dışardan iyi görünüp içerden vuran,
Saman altından su sızdıran,
Menfaati için şerefini satan,
Tüm iki yüzlülere, yazıklar olsun...

Mehmet'i yaktı kızların şerefsizi,
Düşmanların başına olsun darısı,
Bigadiç kızlarından bir tanesi,
İşte o kıza yazıklar olsun...

10 Eylül, 1994 Kırcâ

Mehmet Bicik

Yine Bana Döner misin?

Aradım diyâr diyâr ilk yârimi,
Harcadım bu uğurda bütün varımı,
Ayaklar altına âlsam gurûrumu,

Yine bana döner misin?
Seni seviyorum, der misin?

Gurbet ellerde yalnız kalsan,
Türlü türlü düşüncelere dalsan,
Seni ne kadar özlediğimi bilsen,

Yine bana döner misin?
Seni özlüyorum, der misin?

Gececeğin yollara güller sersem,
Gül sinelerini bir ben dersem,
Geçmişte olanlardan özür dilersem,

Yine bana döner misin?
Bir tek beni sever misin?

10 Nisan 1997, Ş. Karahisar

Mehmet Bicik

Yoksa Hâtîrâlarda Kalmıştı Şimdi Adım

Duygular sel olup her gün çağlamakta,
Rahatlık bulurum tenhâda ağlamakta..
Kızım Ahsen beni hayata bağlamakta,
Yoksa hatıralarda kalmıştı şimdi adım...

Gönlüm kırıldı, tâmir olmaz bu yara,
Bilmiyorum naparım, düşünüyom kara kara,
Ne yapsam derdimi anlatamam yâre,
Çırpınsam dursam da duyulmaz feryâdım...

Mutsuzluk insanın hayatını bitiren ur,
Çıkamam el içine kalmadı onur-gurur.
Bu ayrılık beni tâ canevimden vurur,
Kalmadı şu âlemde tuzum - tadım...

Duygular sel olup her gün çağlamakta,
Rahatlık bulurum tenhâda ağlamakta..
Kızım Ahsen beni hayata bağlamakta,
Yoksa hatıralarda kalmıştı şimdi adım...

4 Temmuz, 2005 Pazartesi
Burhaniye 13:50

Mehmet Bicik

Yol Ayrımı

Dostlarla yollarımız ayrıldı bir bir,
Onun için yorgunum, üzgünüm...
Kâlbim yanar, yüreğim kavrulur,
Belirsiz oldu gecem, gündüzüm...

Çektiğim dert ızdırap, çile,
Kaderin elinde oldum bir oyuncak...
Kimin bedduâsını aldım ki böyle,
Bir ömür hep ağlamakla geçecek...

Varsın dostlarım unutup gitsinler,
Günle birlikte ne dostluklar doğar...
Sevenlerim şunu çok iyi bilsinler,
Gönlüm kendine daha kimleri bağlar...

20 Nisan 1997, Kırca

Mehmet Bicik

Yol Türküleri

Gurbetten sılama,
Giderim bazı bazı...
Ne kötü yazılmış,
Benim alnımdaki yazı...

Balıkesir'den Bigadiç'e,
Giderim içe içe...
Sevilerimi zebil etti,
En sevdiği ölesice...

Bigadiç'ten Kırca'ya,
Giderim yaya yaya...
Ben yârimden ayrıldım,
Dayanamam bu acıya...

2 Ekim 1998, Eğribel

Mehmet Bicik

Yorgun Avcı

Yolunu kaybetmiş bir avcıyım dağda,
Çıkamam düzlüğe yorgun düşmüşüm...
Kızartılmaya hazır bir balığım ağda,
Yemleri görünce oltaya üşüşmüşüm...

Ağarmaz tan yeri dağlarım hep duman,
Karanlık bastırdıkça daha da bastırıyor...
Dönemem pâdişah verse de fermân,
Aklım ağzımı gönlümü susturuyor...

Açıldım uçsuz bucaksız denizlere,
Boğulup sonsuzluğa gitmek isterim...
Birden bakınca solmuş benizlere,
Mâzimi hatırlar içmek isterim...

17 Temmuz 2002, Burhaniye

Mehmet Bicik

Yörük Güzeli

Giymiş üzerine şalvarını,
Çekmiş önüne peşkirini,
Değiştirmez hiç şeklini,
Canımın içi, Yörük Güzeli...

Eline kaşığı aldığında,
Oynar düğünde, bayramda.
Hemen, bakır çaldığında,
Duramaz yerinde, Yörük Güzeli...

Aldırmaz hiç, havlamasına itin.
Onun geçim kaynağıdır tütün.
Kendisini işe verir büsbütün.
İşini bilir, Yörük Güzeli...

Yazın çalışır bahçede, tarlada.
Arası çok iyidir, sevdiği yârla da.
Kış geldiğinde oynar karla da,
Zevkini bilir, Yörük Güzeli...

Yârinden gelen mektubu okur,
Kışın boş durmaz, kilim dokur.
O, buram buram Anadolu kokur,
Bir sevdâdır, Yörük Güzeli...

Düşmez elinden oyası, nakışı.
Bir başkadır, konuşması, bakışı.
Çok içtendir sevgiliyi yakışı.
Yakar bakarı, Yörük Güzeli...

Mehmed'im vuruldu bir güzele.
Kurudu gitti, döndü bir gazele.
Uğrunda yandığı güzel bir kız ola,
İşte bu kız: Yörük Güzeli...

17 Ekim 1994, İstanbul

Mehmet Bicik

Zamanla

Ben
Böyle değildim,
Bir zamanlar..
Bir kızı
İlk defa gördüğümde
Aşık olmazdım
Birden..
Demek ki;
Ben de değişiyorum
Zamanla.

17 Kasım 1993, Gaziantep

Mehmet Bicik